

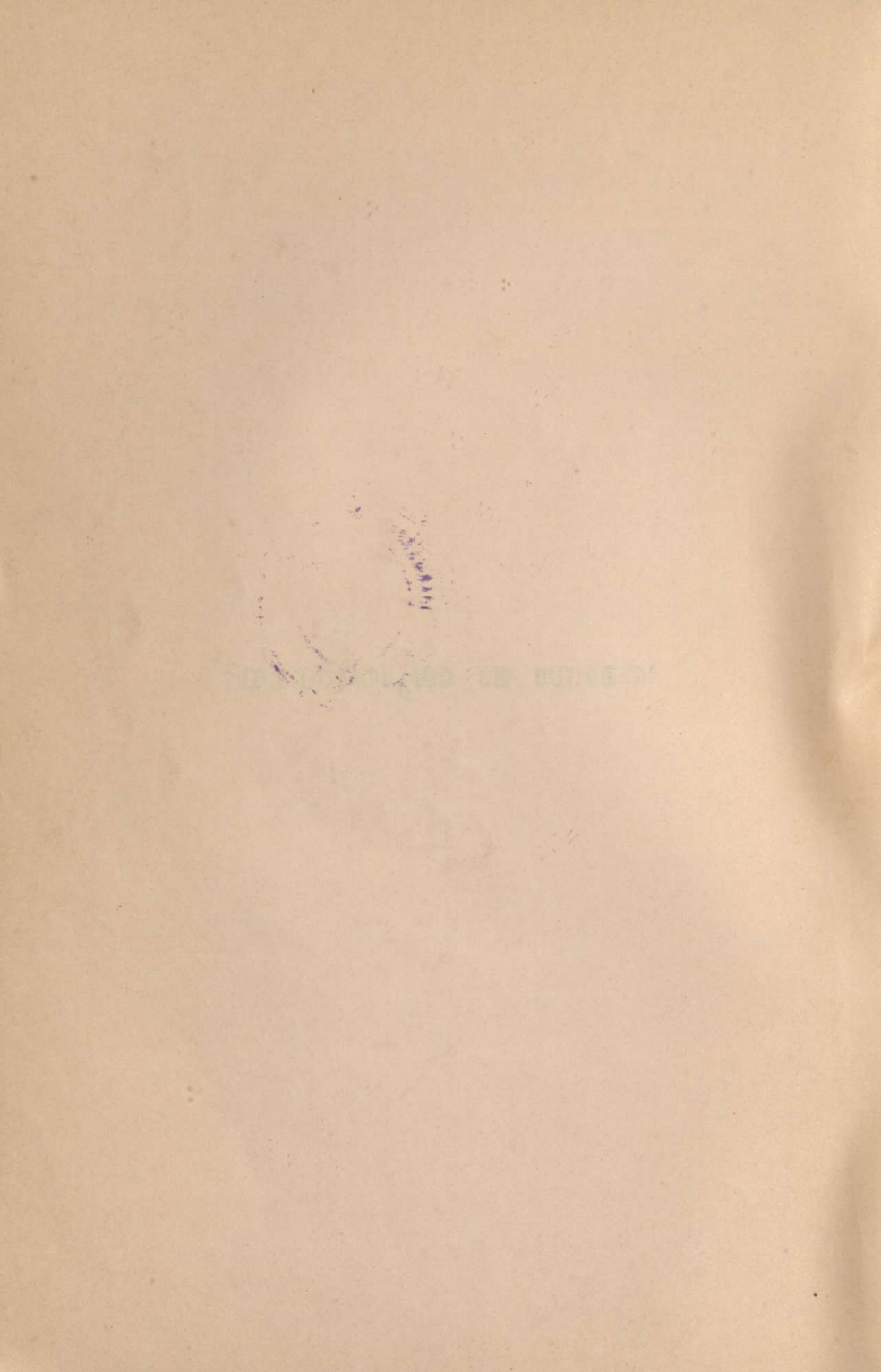
H46
Sa 58

ՄԱՐԶԱՆԻ ԱՅՈՑՈՒՄԸ

ՆՊԱԿԻ
ՆՍՈՒՄԻ

ԿՆԱՐՆԵՐԱԴՐՈՒՄ VI

‘തമസോ മാ ജ്യോതിർഗമയ’

സന്താർഗ്ഗപാഠാവലി

സ്നേഹവും സേവനവും

R

H46
Sa 58

സ്താൻഡാർഡ് VI

P O C PUBLICATIONS—No: 24

'SNEHAVUM SEVANAVUM'

**Moral Instruction Series
Standard VI**

Date July 15, 1972

Published by P O C., Cochin-25, Kerala, India

Copy right (c) 1972 P O C. Kerala, India
All Rights Reserved. No part of this book
may be reproduced in any form without per-
mission, in writing, from the publisher.

Printed at The Orient Litho Press, Sivakasi

Price Rs. 1-30

ഉള്ളടക്കം

	പേജ്
1. സഹോദരനിൽ ഈശ്വരനെ ദർശിക്കുക	13
2. ഏല്പാവരം ഈശ്വരന്റെ മക്കൾ	17
3. സ്നേഹത്തിന് അതിരുകളില്ല	21
4. ദിവസം ഒരു സൽപ്രവൃത്തി	25
5. ആരെയും ദ്രോഹിക്കരുത്	28
6. ഞാൻ ഉദാരനായിരിക്കും	32
7. ഞാൻ വിനയമുള്ളവനായിരിക്കും	35
8. ക്ഷമാശീലം	39
9. കൃതജ്ഞത	42
10. കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുക	46
11. നിസ്വാർത്ഥസേവനം	50
12. ഹൃദയവിശാലത	53
13. ഞാൻ സത്യസന്ധനായിരിക്കും	56
14. ആത്മവിശ്വാസം	59
15. സൽപ്പേര്	63
16. സംസാരത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക	66
17. സ്വരാജ്യസ്നേഹം	70
18. നേതാവിനെ അനുഗമിക്കണം	74
19. പൊതുവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം	77

ആമുഖം

വിദ്യാഭ്യാസകാലം ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ശരിയായ തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ ഘട്ടമാണ്. അവിശ്രമമായ പരിശ്രമവും അശ്രാന്തമായ പഠനവുംകൊണ്ടേ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതയോധനത്തിനു പ്രാപ്തനാകൂ. ഈ പ്രാപ്തി കൈവരണമെങ്കിൽ ഉത്തരവാദിത്വബോധവും സേവനസന്നദ്ധതയും ധർമ്മതൽപ്പരതയും കട്ടികൾക്കണ്ടാകണം. ഇതിനു വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകർ നിദ്ദേശിക്കുന്നതു സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രപഠനമാണ്.

സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷം വിദ്യാഭ്യാസം കാലാനുസൃതം പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട യൂണിവേഴ്സിറ്റി റി കമ്മീഷൻ, സെക്കൻഡറി എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മീഷൻ, കോത്താരിക്കമ്മീഷൻ തുടങ്ങിയ സകല സമിതികളും ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്, കോളേജുകളിലും സ്കൂളുകളിലും സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത. കേരളത്തിലെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമങ്ങളിലും (K. E. R.) ഈ വിഷയത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ സന്മാർഗ്ഗബോധനം കാര്യക്ഷമമായി നൽകുന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളോ, ഉപകരണങ്ങളോ നമുക്കിന്നില്ല. അനുയോജ്യമായ പാഠപുസ്തകങ്ങളില്ലെന്നുള്ളതാണ് മുഖ്യപരാധീനത. അതു പരിഹരിക്കണമെന്ന ഏകാഭിലാഷമാണ് അഞ്ചു മുതൽ പത്തുവരെയുള്ള ക്ലാസ്സുകളിലെ ഉപയോഗത്തിനായി ഈ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രഗ്രന്ഥപരമ്പര പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പി. ഒ. സി. യെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരും സാഹിത്യകാരന്മാരും അടങ്ങിയ ആറു വിദഗ്ദ്ധക്കമ്മറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടാണ് ഇവ രൂപം കൊണ്ടത്.

ജാതിമതഭേദമന്യേ സകലർക്കും സ്വീകാര്യമായ ആശയങ്ങളാണ് ഇവയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജന്മപ്രേരണയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മനുഷ്യനും

നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനയും താല്പര്യവുമുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ചു ബാലികാബാലന്മാർക്ക്. ജന്മവാസനകളെ ബുദ്ധിയുടെയും മനസ്സിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി മനുഷ്യാചിതം ജീവിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന അറിവാണു് സന്മാഗ്ഗപാതം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു്.

സന്മാഗ്ഗബോധനത്തിൽ പുതിയ പ്രകാശവും പുതിയ സമീപനവും കേരളത്തിനിന്നാവശ്യമാണു്. അധ്യാപകരിലും അദ്ധ്യേതാക്കളിലും അവ പകരുകയാണു് ഈ പുസ്തകപരമ്പരകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇതത്രമാത്രം സഫലമായെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടതു് കേരളത്തിലെ സന്മാഗ്ഗനിരതരായ അധ്യാപകരാണ്. കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട നിദ്ദേശങ്ങൾ അവരിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകയും സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റിക്കുവേണ്ടി

പി. ഒ. സി.

15-7-1972

ഡോ. കരയാക്കോസു് മ്യാലിൽ.

ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിധം

പാഠപുസ്തകമെന്നതിനുപുറമെ, അദ്ധ്യാപക സഹായി യായും (Teachers' Guide) ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധമാണ് ഈ പുസ്തകപരമ്പര തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇവ ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിധത്തെപ്പറ്റി അല്പം പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പരീക്ഷയ്ക്കുശുഭവാൻ കരേ ആശയങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല, പ്രത്യുത, ലഭിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻവേണ്ടിയാണ് സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഃശാസ്ത്രപരമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ഏതെങ്കിലുമൊരാൾക്ക് ശയം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ കടക്കുന്നു. ആദ്യം പ്രസ്തുത ആശയത്തെപ്പറ്റി അറിവും ബോധ്യവും ഉണ്ടാകുന്നു. രണ്ടാമത് ആ ബോധ്യത്തിൽനിന്ന്, നവമായ ഒരു മനോഭാവവും (attitude) മൂല്യങ്ങളും (values) രൂപംകൊള്ളുന്നു. അടുത്തതായി തഴക്കങ്ങളും (habits) പ്രവർത്തനരീതികളും ആവിർഭവിക്കുന്നു.

ക്ലാസ്സുകളിൽനിന്നു സാധാരണയായി വിജ്ഞാനം അതിന്റെ കേവല രൂപത്തിലല്ലാതെ ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ലഭ്യമാകുന്ന ആശയങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ പുസ്തകം സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വെറും തത്വങ്ങൾ മാത്രം ക്ലാസ്സിൽ അവതരിപ്പിച്ചാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവ മനസ്സിലാക്കുകയോ അവയിൽ താല്പര്യമുളവാകുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ബുദ്ധിയോടൊപ്പം അവരുടെ വികാരവും, ഭാവനയും, ഓർമ്മയും പ്രവർത്തിക്കണം. ഒരു കഥയോ, സംഭവമോ കൊണ്ടു പാഠം ആരംഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ കുട്ടികൾ താല്പര്യപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കും. അതിനാൽ ഓരോ പാഠത്തിലും ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി അദ്ധ്യാപകർ പാഠം വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ആശയങ്ങൾ പടിപടിയായി അവരിൽ പതിയും. പ്രസ്തുത ആശയങ്ങൾക്കു ചിത്രയും ക്രമവും ലഭിക്കുന്നതിനും കാതലായവ മനസ്സിൽ കൂടുതൽ രൂഢമൂലമാകുന്നതിനും യുക്തിയുക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. സാധാരണ ക്ലാസ്സുകളിൽ ബോർഡുസംഗ്രഹം (B. B. Summary) ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾകൊണ്ടാണല്ലോ രൂപവൽക്കരിക്കാറുള്ളത്.

ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന പ്രധാന ആശയങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ അനുഭവജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കേണ്ട വിധത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യണം. ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടതെന്നുള്ളത് അദ്ധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥികളും നടത്തുന്ന ആശയവിനിമയത്തിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിയേണ്ടതാണ്. ക്ലാസ്സിനുശേഷം കിട്ടുന്ന ആദ്യത്തെ അവസരത്തിൽ തന്നെ അവ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രാപ്തരായിത്തീരണം.

‘ചിന്തിക്കാൻ’ ‘പ്രവർത്തിക്കാൻ’ എന്നീ ശീർഷകത്തിൽ ഓരോ പാഠത്തിന്റെയും അവസാനഭാഗത്തു കുറെ ചോദ്യങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുള്ളത് ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനെ സഹായിക്കാനാണ്. തങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞസമയംകൊണ്ടു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലുറപ്പിക്കുവാനും പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കുവാനും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അവ സഹായകമായിരിക്കും.

ഈ രണ്ടുതരം ചോദ്യങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമില്ലെന്നു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തോന്നിയേക്കാം. രണ്ടിലേയും കാതലായ ആശയങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ. പക്ഷേ, ലക്ഷ്യത്തിനു വ്യത്യാസമുണ്ട്. പാഠത്തിലെ പ്രധാനാശയങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനാണ് ‘ചിന്തിക്കാൻ’ എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ. അവയ്ക്കു ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുമ്പോൾ കാതലായ ആശയങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ പതിയും. അടുത്തപടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണല്ലോ. ആദ്യത്തെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾവഴി ലഭിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന

വയാൺ രണ്ടാമിനത്തിൽപ്പെട്ടവ. ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കു
ത്തരം ലഭിക്കുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ മനോഭാവത്തിനു വ്യതിയാന
മുണ്ടാകുകയും, തന്നെസരണം പ്രവർത്തിക്കാൻ അവർ പ്രാപ്തര
യിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഈ വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനു് രണ്ടിനത്തിലും
പെട്ടൊരോ ചോദ്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. പുസ്തകത്തി
ലെ മൂന്നാം പാഠത്തിൽ ചിന്തിക്കുവാനുള്ള നാലാം ചോദ്യവും
പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള രണ്ടാം ചോദ്യവുമെടുക്കാം. അവ താഴെ
ചേർക്കുന്നു.

ചിന്തിക്കാൻ ചോദ്യം 4

“പണഞ്ഞെക്കാൾ കൂടുതലായി സാധുക്കൾപോലും വി
ലമതിക്കുന്നതെന്തു്?”.

പ്രവർത്തിക്കാൻ ചോദ്യം 2

അലക്ഷ്യമായി ഒരു നാണയത്തുട്ടു യാചകനു് എറിഞ്ഞു
കൊടുത്താൽ അവനോടുള്ള കടപ്പാടവസാനിച്ചെന്നാണു് പലരു
ടെയും ധാരണ. ഈ മനസ്ഥിതിയിലുള്ള തെറ്റൊന്തു്? ചർച്ച
ചെയ്യുക.

ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിനത്തരമായി, പണഞ്ഞെക്കാൾ
ആവശ്യം സ്നേഹവും, അനുകമ്പയും, പ്രോത്സാഹനവും, അംഗീ
കാരവുമാണെന്ന ആശയം കുട്ടികളിൽനിന്നും ലഭിക്കും. അതു
പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അടിസ്ഥാനം മാത്രമേയാകുന്നുള്ളു.

ദരിദ്രനു് ഒരു നാണയത്തുട്ടു് അലക്ഷ്യമായി എറിഞ്ഞു
കൊടുക്കുന്ന മനസ്ഥിതിയിലുള്ള തെറ്റു കണ്ടുപിടിക്കാൻ
ചർച്ചനടത്തുമ്പോൾ എന്താണു സംഭവിക്കുക? അങ്ങനെ ചെയ്യു
വാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്താണെന്നു സ്വാഭാവികമായും
ചിന്തിക്കും. സഹായിക്കുവാനെന്നതിനെക്കാൾ ശല്യമൊഴി
ക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് പലപ്പോഴും നാം ഭാഗം ചെയ്യുന്നതെ
ന്നു വ്യക്തമാകും. ഭാഗം കിട്ടുന്നവനു ഭാഗാവിനോടു യാതൊരു

കൃതജ്ഞതയും തോന്നുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വെറുപ്പുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. അവഗണന അയാളിൽ സങ്കടവും ഉളവാക്കും. മറിച്ചു് ഒന്നും ദാനം ചെയ്യാനില്ലെങ്കിലും ഒരാൾ അയാളോടു് അനുകമ്പ കാണിച്ചാൽ, അയാളും ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു് അംഗീകരിച്ചാൽ — എത്ര നല്ല സഹോദരസ്നേഹപ്രകടനമായിരിക്കും അതു്. ഇത്തരം പർച്ചവഴി അവഗരോടും ദരിദ്രരോടും കട്ടികൾക്കുള്ള മനോഭാവത്തിൽ മാറുമുണ്ടാകും. മേലിൽ അവരോടു് കരുണയ്ക്കു പൂർവ്വം പെരുമാറുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

‘പ്രവർത്തിക്കാൻ’ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ആദ്യമായി കട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയെയും മനസ്സിനെയുമാണു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതു്. ആ പ്രവർത്തനമാണു് മനുഷ്യാചിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നിദാനമായിത്തീരുന്നതു്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടു് ക്ലാസ്സുകളെടുത്താൽ മാത്രമേ ഈ പുസ്തകപരമ്പരകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

കട്ടികളെ ഉൽബുദ്ധരാക്കുവാനും അവരിൽ പ്രായോഗിക ബുദ്ധി വളർത്തുവാനും പര്യാപ്തമായ ധാരാളം ചോദ്യങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ടു്. അവ യഥോചിതം ഉപയോഗിച്ചു് സ്കൂൾ അസംബ്ലിയിൽ കട്ടികളോടു സംസാരിക്കാവുന്നതുമാണു്.

സഹോദരനിൽ ഇശ്വരനെ ദർശിക്കുക

പണ്ടു് ഒരു പ്രഭു തന്റെ പുത്രന്റെ ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കുവാൻ ഒരു വലിയ വിരുന്നൊരുക്കി. ആ രാജ്യത്തിലെ രാജാവിനെ അദ്ദേഹം അതിഥിയായി ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. രാജാവിനെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളും പൂർത്തിയായി. മന്ദിരവും പരിസരങ്ങളും കമനീയമായി അലങ്കരിച്ചു. പ്രവേശനകവാടത്തിൽ ഒരു വലിയ കമാനവും ഉയർത്തി. എന്നിട്ടു് പ്രഭുവും പരിചാരകന്മാരും രാജാവിനെ എതിരേൽക്കാൻ സന്നദ്ധരായി കാത്തുനിന്നു. അപ്പോൾ അവിടേയ്ക്കു് ഒരു യാചകൻ കടന്നുവന്നു. പാറിപ്പറക്കുന്ന തലമുടിയും, മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും, വികൃതമായ മുഖഭാവവുമാണു് അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. യാചകനെ കണ്ടപ്പോൾ പ്രഭുവിനു കോപംതോന്നി. രാജാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്ന മംഗളമഹാത്മ്യത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു! പ്രഭുവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു് പരിചാരകന്മാർ അയാളെ നിർദ്ദയം ആട്ടിപ്പായിച്ചു.

പ്രഭു പിന്നെയും വളരെനേരം കാത്തുനിന്നു. എന്നിട്ടും രാജാവിന്റെ ആഗമനം ഉണ്ടായില്ല. അവസാനം സന്ധ്യയായപ്പോൾ രാജകൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും ചില പരിചാരകന്മാരെത്തി. തിരുമേനി വരാത്തതെന്താണെന്നു പ്രഭു അവരോടു് ഉൽക്കണ്ഠയോടെ തിരക്കി. അവർ പറഞ്ഞു: “തിരുമേനി ആഗതനായിരുന്നല്ലോ! നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടില്ലേ?”

“ഇല്ല, പ്രഭാതംമുതൽ ഞാൻ ഇവിടെ കാത്തു നില്ക്കുകയായിരുന്നല്ലോ” പ്രഭു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ രാജസേവ

കന്മാർ പറഞ്ഞു: “തിരുമേനി ഇന്നൊരു കൗശലം പ്രയോഗിച്ചു. അവിടുത്തെ പാവപ്പെട്ട പ്രജകളോടു നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണു പെരുമാറുന്നതെന്നു നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവിടുന്നു ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഒരു യാചകന്റെ വേഷത്തിലാണു തിരുമേനി ഇവിടെ എത്തിയതു്. നിങ്ങൾ ആട്ടിപ്പായിച്ച യാചകൻ ഈ രാജ്യത്തിലെ രാജാവായിരുന്നു.”

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ പ്രഭു സ്തംഭിച്ചു നിന്നുപോയി!

ഈ കഥയിലെ രാജാവു് ഈശ്വരന്റെ പ്രതിരൂപമാണു്. നാമെല്ലാം ഈശ്വരനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ഈശ്വരഹിതം അനുഷ്ഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനും ആയതുകൊണ്ടു് ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും നമുക്കു തീർച്ചയായും കടമയുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈശ്വരൻ അരൂപിയായതിനാൽ നമുക്കു് അവിടുത്തെ നേരിട്ടു കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. അദൃശ്യനായ ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുവാനും സേവിക്കുവാനും ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. ഈശ്വരന്റെ സൃഷ്ടികളായ മറ്റു മനുഷ്യരിൽ, അതായതു് നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ അവിടുത്തെ കണ്ടു്, സേവിക്കുകയാണു് ആ മാർഗ്ഗം. കാണപ്പെടുന്ന സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ അദൃശ്യനായ ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു വഞ്ചനയാണു്.

നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഏകബന്ധം സാഹോദര്യത്തിന്റേതാണു്. ഈ ബന്ധം വളർത്താൻ നിരവധി മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടു്. വിശക്കുന്നവനു് ആഹാരം, ദാഹിക്കുന്നവനു് പാനീയം, രോഗിക്കു മരുന്നും ആശ്വാസവചനങ്ങളും, വീടില്ലാത്തവർക്കു് പാർപ്പിടം, വസ്ത്രമില്ലാത്തവർക്കു് ഉടുതണി എന്നിവയൊക്കെ നൽകുന്നതു് പരസ്നേഹപ്രവൃത്തികളാണു്. പരസ്നേഹപ്രവൃത്തികൾവഴി നമുക്കു് ഈശ്വരാനുഭൂതി കൈവരുന്നു. സഹോദരങ്ങളിൽ ഈശ്വരനെ കാണാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ ഫലമല്ലേ ഇന്നു ലോകത്തിൽ നടമാടുന്ന അനിരീതികളും, വിദ്വേഷങ്ങളും, യുദ്ധങ്ങളുമെല്ലാം?

മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവൻപോലും ബലിയർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള

മഹാത്മാരെപ്പറ്റി നാം ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അടിമകളെ മോചിപ്പിച്ച എബ്രാഹം ലിങ്കൺ അവർക്കുവേണ്ടി വെടിയേറ്റു മരിച്ചു. ഇന്ത്യയെ സ്നേഹിച്ച ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിച്ചു. നീഗ്രോകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ച മാർട്ടിൻ ലൂതർ കിംഗും അവർക്കുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തു. ഇതുപോലുള്ള ധീരാത്മാക്കൾ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ട്.

അജ്ഞരെ വിജ്ഞരാക്കാൻ അദ്ധ്യാപകർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്നു. ഫലശൂന്യമായ പാടങ്ങളിൽ പൊൻ മണി വിളയിക്കാൻ കർഷകർ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അതുഭൂതാവഹങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കാൻ തൊഴിലാളികൾ ഫാക്ടറിയിൽ പ്രയത്നിക്കുന്നു. ആതുരർക്ക് ആശ്വാസം പകരാൻ ഡോക്ടർമാരും നേഴ്സുമാരും ആശുപത്രിയിൽ അഹോരാത്രം സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. കവി പാടുന്നു. ചിത്രകാരൻ ചിത്രമെഴുതുന്നു. ഇതെല്ലാം ഇവർ ചെയ്യുന്നത് പണവും പ്രതാപവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയല്ല. ഓരോ നല്ല പ്രവൃത്തിയും സഹോദര സേവനമാണ്. അർപ്പണമനോഭാവത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ ഈശ്വരപൂജയായിത്തീരുന്നു.

ഈശ്വരൻ, സൃഷ്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മനുഷ്യനിലാണ് തന്റെ സ്നേഹം ഏറ്റവുമധികം വഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈശ്വരനെയും സഹോദരങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യൻ വലിയ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽവെച്ച് ഈശ്വരന്റെ മെച്ചപ്പെട്ട പ്രതിച്ഛായ മനുഷ്യനിലാണ്. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയും സാന്നിധ്യവുമാണ്. മറ്റുള്ളവർക്കു നാം നൽകുന്ന സ്നേഹപരിചരണങ്ങൾ ഈശ്വരനെ നൽകുന്നതായി അവിടുന്ന് പരിഗണിച്ചുകൊള്ളും.

എന്റെ സഹോദരനിൽ മാത്രമേ എനിക്ക് ഈശ്വരനെ കാണാൻ സാധിക്കൂ.

എന്റെ സഹോദരനിൽ മാത്രമേ എനിക്ക് ഈശ്വരനെ സേവിക്കാൻ സാധിക്കൂ.

മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിച്ചാൽ ഈശ്വരൻ നമ്മെ ഉപേക്ഷിക്കും. മറ്റുള്ളവരെ വെറുത്താൽ ഈശ്വരൻ നമ്മെ വെറുക്കും.

മറുളളവരെ ദ്രോഹിച്ചാൽ ഈശ്വരൻ നമ്മെ ശിക്ഷിക്കും..
അന്യരോടു ക്ഷമിച്ചാൽ ഈശ്വരൻ നമ്മോടു ക്ഷമിക്കും..
അന്യരെ സഹായിച്ചാൽ ഈശ്വരൻ നമ്മെ സഹാ
യിക്കും.

അന്യരെ സ്നേഹിച്ചാൽ ഇന്നും എന്നേക്കും അവിടുന്ന്
നമ്മെ സ്നേഹിക്കും.

തന്മൂലം സഹോദരങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിക്ക
ത്തക്കവിധം നാം ഒരിക്കലും സംസാരിക്കരുത്. അവരുടെ
ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു സഹായിക്കണം. അവരുടെ പ്രവ
ർത്തനങ്ങളെ തെറ്റായി വിധിക്കുകയോ വിമർശിച്ചു സംസാരി
ക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. നിങ്ങൾ പഠിച്ച കഥയിലെ രാജാവ് യാചകവേഷം
സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ത്?
2. അദ്ദേഹം പ്രഭുവിനെ പഠിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിച്ച പാഠ
മെന്ത്?
3. സഹോദരസ്നേഹം പുലർത്തുവാനുള്ള ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ
ഏവ?
4. വിവിധരംഗങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്നവർക്കു പണ
സമ്പാദനത്തിലുപരിയായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ല
ക്ഷ്യമെന്ത്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. സഹോദരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിച്ച ചില
മഹാനായരുടെ പേരെഴുതുക?
2. വിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന
സേവനകൃത്യങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക.

എല്ലാവരും ഈശ്വരന്റെ മക്കൾ

നമ്മുടെ ക്ലാസ്സിൽ ധാരാളം കുട്ടികളുണ്ടല്ലോ. അവർ തമ്മിൽ പല വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ട്. രാജവിന് കൂടുതൽ ബുദ്ധി യുണ്ട്. അരുണയ്ക്ക് അഴകുണ്ട്. പ്രഭയ്ക്ക് പൊക്കം കൂടും. വത്സ വണ്ണമുള്ളവളാണ്. ബാഹ്യമായ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ മാറ്റി നിറുത്തിയാൽ ഇവരെല്ലാം തുല്യരാണെന്നു കാണാം. മനുഷ്യരെന്ന നിലയിൽ ഇവരെല്ലാം സമന്മാരത്രെ. ഇവരെയെല്ലാം മനുഷ്യരാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഘടകവും ഒന്നുതന്നെ. എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് നശ്വരമായ ഒരു ശരീരവും, അനശ്വരമായ ഒരാത്മാവും. മാത്രമല്ല, എല്ലാവരേയും സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവമാണ്. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന നല്ല പിതാവാണ് ദൈവം. തന്മൂലം മനുഷ്യമഹാകുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണു നാമെല്ലാവരും. ഈ ദൈവിക പിതൃത്വമാണ് വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഇതുതന്നെയാണ് ജാതിമതശത്രുമിത്രഭേദമന്യേ ഏവരേയും സ്നേഹിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും. പിതാവായ ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുത്തെ മക്കളെയും നാം സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുമോ?

കൽക്കത്തായിലെ തെരുവുകളിൽ പരസ്നേഹത്തിന്റെ അതുരതം പ്രവർത്തിക്കുന്ന മദർ തെരേസായെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് നെഹ്രു അവാർഡ് നൽകി മദർ തെരേസായെ ബഹുമാനിച്ചത് ഈ അടുത്ത കാലത്താണ്ല്ലോ. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പുണ്യവതിയെന്ന് എല്ലാവരും അവരെ വിളിക്കുന്നു. ആലംബഹീനരും അശരണരമായ കൽക്കത്തായിലെ 'തെരുവിന്റെ മക്കൾക്ക്' അവർ ആശ്വാസവും

അയ്യേവു നൽകുന്നു. അവിടെ അനുദിനം നടക്കുന്ന അസംഖ്യം കഥകളിലൊന്ന് ഇവിടെ പകർത്താം.

“സഹോദരീ! നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയാണീ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്?” ഒന്നിൽ എന്ന വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു.

മദർ തെരേസാ അയാളെ നോക്കി മന്ദഹസിച്ചു. മരണാസന്നനായ ഒരു മനുഷ്യൻ. കൽക്കത്താ നഗരത്തിലെ കപ്പൽക്കുഴികളിലൊന്നിൽനിന്നു കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട കാൻസർരോഗി. ഭക്ഷണത്തിനോ മരുന്നിനോ അയാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. വീരകപോലെ ഉണങ്ങിയ കൈകാലുകൾ. ഒരു കറുത്ത വ്രണം പോലിരിക്കുന്ന മുഖം.

മദർ തെരേസാ അയാളെ ‘നിർമ്മല ഹൃദയം’ എന്ന വേനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അയാളുടെ വ്രണങ്ങൾ കഴുകുകയും മരുന്നവച്ച് ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

“നിങ്ങളാരാണ്?” മനുഷ്യർക്കിങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പററുമോ?” അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്ന ആ വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു. “സഹോദരീ! നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണിതു സഹിക്കുന്നത്?”

“നിങ്ങളുടെ വേദനകളുമായി തുലനംചെയ്താൽ ഇതു നിസ്സാരമല്ലേ?” മദർ തെരേസാ ചോദിച്ചു.

“ഞാനിന്നലെവരെ ഒരു മൃഗമായിരുന്നു. ഇന്നെനിക്ക് ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ മരിക്കാൻ കഴിയുന്നു.” ഒന്നിൽ പറഞ്ഞു: “സഹോദരീ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെന്നും സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ!”

“എനിക്കല്ല സഹോദരാ, ക്രിസ്തുവിനോടൊത്തു സഹിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കാണ് സ്തുതി” അവർ പറഞ്ഞു.

മററാരുമില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ നമുക്ക് ഈശ്വരനോടു മാത്രമേ കടപ്പാട് ഉണ്ടാകുമായിരുന്നുള്ളൂ. അച്ഛനമ്മമാർ, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ, അദ്ധ്യാപകർ, സ്നേഹിതർ, ദരിദ്രർ, സമ്പന്നർ, രോഗികൾ തുടങ്ങിയവരടങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. തന്മൂലം സമൂഹത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളോടും

നമുക്കു ചില കടപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്. ഇവരോടുള്ള പെരുമാറ്റരീതികൾ വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാമെങ്കിലും എല്ലാവരോടുമുള്ള സമീപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഒന്നുതന്നെ ആയിരിക്കണം—‘സ്നേഹം’.

“സ്നേഹം ശാന്തതയുള്ളതും ദയയുള്ളതാകുന്നു.

സ്നേഹം അസൂയപ്പെടുന്നില്ല,

സ്നേഹം കലഹിക്കുന്നില്ല, അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല.

ലജ്ജാവഹമായതു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.

തൻകാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; കോപിക്കുന്നില്ല.

തിന്മയായിട്ടുള്ളതു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

അനീതിയിൽ സന്തോഷിക്കാതെ സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

സകലതും സഹിക്കുന്നു.

സകലതും വിശ്വസിക്കുന്നു.

സകലതും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സകലതും അനുഭവിക്കുന്നു.

സ്നേഹം ഒരിക്കലും വീണുപോകുന്നില്ല”. (ബൈബിൾ)

എല്ലാവരും ഈശ്വരന്റെ മക്കളാണെന്ന ബോധ്യം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ ധനികൻ, ദരിദ്രൻ, ഭൃത്യൻ, യജമാനൻ, തൊഴിലാളി, മുതലാളി എന്നു തുടങ്ങിയ വ്യത്യാസം നോക്കാതെ, ഏവരേയും നാം സ്നേഹിക്കും. യഥാർത്ഥസ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ നാം നിന്ദിക്കുമോ? അവരോടു വഞ്ചന കാണിക്കുമോ? ഈശ്വരന്റെ മക്കളെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ട് ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? ഇതരർ വേദനിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു സന്തോഷമായിരിക്കുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും?

സ്നേഹമുള്ളവൻ സദാ സന്തോഷ ചിത്തനാണ് വിദ്വേഷമുള്ളവൻ വിഷാദമുക്നായിരിക്കും.

ചിന്തിക്കാൻ

1. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾക്കപ്പുറത്തു് അവർ തമ്മിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സാമ്യം എന്തു്?

2. വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തു്?
3. ജാതി മതഭേദമന്യേ ഏവരേയും സ്നേഹിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുതയെന്തു്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. “ആർക്കും ഉപകാരം ഒന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതി”. എന്നു കരുതുന്ന പലരുമുണ്ടു്. ഈ ചിന്താഗതി ശരിയാണോ എന്നു പരിശോധിക്കുക.
2. പണസമ്പാദനത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു് സാധുജനസംരക്ഷണത്തിനായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ള പലരുമുണ്ടു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ജീവിതം നിങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യമാണോ?
3. സഹോദരനുമായുള്ള ബന്ധം എങ്ങനെയിരുന്നാലും വേണ്ടില്ല പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൽമതി മോക്ഷം കിട്ടാൻ എന്നു കരുതുന്ന പലരുമുണ്ടു്. സഹോദരസ്നേഹത്തെ അവഗണിച്ചു് മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരുടെ മനോഭാവത്തെപ്പറ്റിനിങ്ങളുടെ വീക്ഷണഗതിയെന്തു്?

സ്നേഹത്തിൻ്റെ അതിരുകളില്ല

സ്കൂൾ വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് കായിക മത്സരങ്ങൾ നടക്കുന്ന അവസരം. ഓട്ടത്തിന് മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവരാണ് ജയനും, ജോയിയും. ജയന്റെ വീട്ടിലെ വേലക്കാരന്റെ മകനാണ് ജോയി. 400 വാർ ഓട്ടം തുടങ്ങി. ഏതാനും വാർകൂടി ഓടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ജോയി ഒന്നാം സ്ഥാനത്തു് എത്തിച്ചേരും. പക്ഷേ അവൻ കാലുതെറ്റി വീണു. ഭയങ്കരമായ മുറിവേറ്റു. വളരെയേറെ രക്തം വാൻപോയി. തൊട്ടുപിന്നിൽ ജയനാണ്. ജയൻ ഓട്ടം നിർത്തി ജോയിക്കു വേണ്ട പരിചരണം നൽകുകയാണ്. ജോയിയ്ക്കു് കുറെ രക്തം കുത്തിവെക്കുന്നുമെന്നു് ഡോക്ടർ നിദ്ദേശിച്ചു. രക്തം കൊടുക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നതും ജയനായിരുന്നു. തനിക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്ന സമ്മാനംപോലും അവഗണിച്ച് പാവപ്പെട്ട ആകട്ടിയോടു സ്നേഹവും അനുനയവും കാണിക്കാൻ ജയൻ തയ്യാറായി.

ഏറ്റവും മാതൃകാപരമായ ഒരു കൃത്യമാണ് ജയൻ ചെയ്തതു്. ഒന്നാമതായി അവൻ തനിക്കു നിഷ്പ്രയാസം ലഭിക്കുമായിരുന്ന സമ്മാനം സ്നേഹിതനുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിച്ചു. ആ പ്രവൃത്തിയിൽ സ്നേഹത്തിനപ്പുറം ത്യാഗവും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെപ്പോലും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു്, ഇതരർക്കു് സേവനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ ത്യാഗപൂർവ്വമായ സ്നേഹമാണുള്ളതു്. രണ്ടാമതായി ജോയി ജയനെക്കാൾ വളരെ പാവപ്പെട്ട ഒരു കട്ടിയായിരുന്നു. തങ്ങളെപ്പോലെയോ തങ്ങളെക്കാൾ ഉയർന്ന നിലയിലോ ഉള്ള ആളുകളെ

സഹായിക്കാൻ പലപ്പോഴും പലരും മുന്നോട്ടു വരാറുണ്ട്. നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, അദ്ധ്യാപകർക്കും സേവനങ്ങൾ ചെയ്യാനും അവരോടു ആദരവു കാണിക്കുവാനും എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ പാവപ്പെട്ടവരെ സ്നേഹിക്കാനും സഹായിക്കാനും കൂടുതൽ ഔദാര്യവും ഹൃദയവിശാലതയും ആവശ്യമത്രേ.

സൈനബയ്ക്ക് ആറു കുട്ടികളുണ്ട്. എങ്കിലും രണ്ടാമത്തെ കുട്ടിയായ മിനിയോടാണ് അവൾക്ക് കൂടുതൽ സ്നേഹവും അനുകമ്പയും. കാരണം മുടന്തിയായ മിനിക്കാണ് അമ്മയുടെ സ്നേഹപരിചരണങ്ങളും അനുകമ്പയും കൂടുതൽ ആവശ്യമുള്ളത്. ഇങ്ങനെതന്നെ നാമും പാവപ്പെട്ടവരോടും രോഗികളോടും ശാരീരിക വൈകല്യം ഉള്ളവരോടും കൂടുതൽ സ്നേഹവും അനുകമ്പയും പ്രദർശിപ്പിക്കണം. കാരണം നമ്മുടെ സഹതാപത്തിനും അനുകമ്പയ്ക്കും കൂടുതൽ അർഹർ അവരാണ്. ഒരുപക്ഷേ നമ്മെക്കാളധികമായി ഈശ്വരന്റെ സ്നേഹത്തിന് അവരായിരിക്കും അർഹരാകുന്നത്.

സാധുക്കളെ എപ്പോഴും പണംകൊണ്ടു സഹായിക്കാൻ സാധിച്ചെന്നുവരില്ല. എങ്കിലും അവരോടു നല്ലവാക്കു പറയാൻ നമുക്കു കഴിയും. പലപ്പോഴും മനുഷ്യന് പണത്തേക്കാൾ ആവശ്യം സ്നേഹവും അനുകമ്പയും പ്രേരണാഹനവും അംഗീകാരവുമാണ്. പണം കിട്ടാനെളുപ്പം. സ്നേഹം കിട്ടാനാണ് പലപ്പോഴും പ്രയാസം.

നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക വിഷമം. അതിനു കൂടുതൽ ധീരതയും ഹൃദയവിശാലതയും ആവശ്യമത്രേ. സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രകടനവും ഇതുതന്നെ. കരിശിൽക്കിടന്നു തന്റെ ഘാതകർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തു ഈ സത്യം ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

വളരെയേറെ അസ്വസ്ഥതകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകത്തിലാണ് നാമിന്നു ജീവിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രം രാഷ്ട്രത്തിനെതിരായി, സമുദായം സമുദായത്തിനെതിരായി, വ്യക്തം വ്യക്തിതിനെതിരായി പോർവിളി മുഴക്കുന്നു. മനുഷ്യരെല്ലാം ഈശ്വരന്റെ

മക്കളാണെന്നും, ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നവെങ്കിൽ ഈ അസ്വസ്ഥതകളും വിപ്പവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നോ? ഈ അസ്വസ്ഥതകളെ പഴിക്കുന്നത് കൊണ്ടുമാത്രം പ്രയോജനമില്ല. ഇരുട്ടിനെ പഴിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം ഒരു കൈത്തിരി തെളിച്ച കാണിക്കുകയല്ലേ? വിദ്വേഷവും വൈരവും മുററിനിൽക്കുന്നിടത്തു് സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശമാണു നാം മുഴക്കേണ്ടതു്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. ജയൻ ജോയിയോടു പ്രകടിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയെന്തു്?
2. സ്നേഹത്തിന്റെ പാരമ്യം എന്തിലാണടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്?
3. ആരെല്ലാമാണു് നമ്മുടെ പ്രത്യേക സ്നേഹം അർഹിക്കുന്നതു്? അതിനുള്ള കാരണമെന്തു്?
4. സാധുക്കൾ പോലും പണത്തെക്കാൾ വിലമതിക്കുന്നതെന്തു്? എന്തുകൊണ്ടു്?
5. അസ്വസ്ഥതകളും വിപ്പവങ്ങളും ഇല്ലാതാകണമെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതിയിൽ എന്തു വ്യതിയാനം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. മറുരുളവരോടു സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ചില പ്രധാന സന്ദർഭങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക. ഇത്തരം അവസരങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
2. യാചകനു് ഒരു നാണയത്തുട്ടു് അലക്ഷ്യമായി എറിഞ്ഞു കൊടുത്താൽ അവനോടുള്ള കടുപ്പാടു് അവസാ

നില്ക്കുന്നതാണ് പലരുടേയും ധാരണ. ഈ മനസ്ഥിതിയിലുള്ള തെറ്റായ എന്തു? ചർച്ച ചെയ്യുക.

3. മനുഷ്യർ സാധാരണയായി പണവും പ്രതാപവും ഉള്ള വരോടു സ്നേഹവും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ പാവപ്പെട്ടവരോടും അംഗവൈകല്യം ഉള്ളവരോടും അവജ്ഞയോടെയാണ് പെരുമാറുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെയാണ്?

ദിവസം ഒരു സൽപ്രവൃത്തി

നല്ലൊരു കളിക്കാരനാണ് ബിജു. വോളിബോൾ മത്സരത്തിന് പോകാനിറങ്ങിയ ബിജുവിന് അച്ഛൻ വിജയം നേൺ. ജയിച്ചു വന്നാൽ നല്ലൊരു സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനവും നൽകി.

വളരെയേറെ പ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് അവൻ കളിസ്ഥലത്തേയ്ക്ക് ഓടിയത്. വഴിയരികിൽ ഒരു വൃദ്ധൻ അവശനായി കിടക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. വീടുവരെ എത്തിച്ചേരാൻ തന്നെ ഒരു സഹായിക്കണമെന്ന് അയാൾ ബിജുവിനോടപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ആ വൃദ്ധനെ സഹായിക്കാൻ മടി കാണിച്ചില്ല. അയാളെ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചു മടങ്ങി വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും കളി ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്യാപ്റ്റനായിരുന്ന ബിജുവിന് മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻപോലും സാധിച്ചില്ല. അച്ഛനുണ്ടായേക്കാവുന്ന ഇച്ഛാഭംഗത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ അവൻ ഉൽക്കണ്ഠ തോന്നിയുള്ളൂ. വിവരമറിഞ്ഞ അച്ഛൻ അവനെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണുണ്ടായത്. നേരത്തെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന സമ്മാനത്തെക്കാൾ വിലയേറിയ ഒന്ന് അവനു നൽകുകയും ചെയ്തു.

മറുദളവക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതിന് നമുക്കു ധാരാളം അവസരങ്ങൾ കിട്ടാറുണ്ട്. പക്ഷേ പലപ്പോഴും നാം അവ കാണാറില്ല. കണ്ടാൽത്തന്നെയും കണ്ടതായി നടിക്കാറുമില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഇതിനു കാരണം. എന്നാൽ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ബിജുവിനെപ്പോലെ നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തി

ക്കണമെങ്കിൽ ഇതരർ നമ്മുടെ സഹോദരരാണെന്ന ബോധ്യം ഉണ്ടാവണം. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. മറ്റുള്ളവരുടെ ക്ലേശങ്ങളിൽ സഹതപിക്കുന്നതിനു പകരം സന്തോഷിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. എന്നാൽ ദിവസംതോറും ഓരോ നല്ല കാര്യമെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ നാം ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതം എത്ര ധന്യമായേനോ!

ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതമല്ല മനുഷ്യൻ നയിക്കുന്നത്. ഒരു കുടുംബത്തിലെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കുക. അച്ഛൻ കുടുംബ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ അമ്മ വീട്ടുകാരുടെയെല്ലാം നോക്കുന്നു. കുട്ടികളാകട്ടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അച്ഛനമ്മമാരെ ആശ്രയിക്കുന്നു. കുടുംബത്തിൽ ആകെക്കിലും രോഗമുണ്ടായാൽ മറ്റുള്ളവരെല്ലാം സഹായത്തിന് ഓടിയെത്തും. സുഖപ്രാപ്തിയിൽ ഏവരും ഒന്നുപോലെ സന്തോഷിക്കും. എന്നാൽ മനുഷ്യമഹാകുടുംബത്തിൽ ഇത്രയും ഗാഢമായ ഒരു ബന്ധം നാം കാണുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവാനായ ഒരു സഹോദരനെ സഹായിക്കാനുള്ള സേവനസന്നദ്ധത പലപ്പോഴും നമുക്കില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയും അന്വേഷിക്കുന്നു. ഒരു സൽപ്രവൃത്തിയെങ്കിലും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ലോകം എത്രമേൽ സുന്ദരമാകുമായിരുന്നു!

അപകടത്തിൽപ്പെട്ട കുട്ടിയെ വീട്ടിലെത്താൻ സഹായിക്കുക, കട നിവർത്താൻ വിഷമിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിക്കു കടനിവർത്തിക്കൊടുക്കുക, കൃഷി നശിപ്പിക്കുന്ന മൃഗത്തെ ഓടിച്ചുകളയുക, വഴിയിൽ വീണു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്ന തടിയോ, കമ്പോളം മാറ്റിക്കളയാൻ സഹായിക്കുക എന്നതുടങ്ങി എത്രയെത്ര നല്ല കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയും. മറ്റുള്ളവർ നമ്മോടു ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം.

“സഹോദരനാൽ സഹായിക്കപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ ബലമേറിയ കോട്ടയെന്നോണം സുരക്ഷിതനാണു്.”

ചിന്തിക്കാൻ

1. ബിജുവിനു കളിയിൽ ജയിച്ചുവരുമ്പോൾ കൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതിലും വലിയ സമ്മാനമാണ് അച്ഛൻ കൊടുത്തത്. കാരണമെന്ത്?
2. മറുുള്ളവരുടെ വിഷമങ്ങളിൽ സഹതപിക്കണമെങ്കിൽ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മനോഭാവമെന്ത്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. മറുുള്ളവരുടെ ക്ലേശങ്ങളിൽ അവരെ സഹായിക്കാൻ പ്രായോഗികമായി നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു?
2. വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾതെരഞ്ഞെടുത്താൽ സഹായിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ ഏവ?
3. അന്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാനുള്ള ഉറക്കച്ചയും അവരെ സഹായിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വളർത്തിയെടുക്കും?

ആരെയും ദ്രോഹിക്കരുത്

രാജ്യവും, ഷാജിയും ഉറ്റ ചങ്ങാതിമാരാണ്. പഠനത്തിൽ ബഹുസമർത്ഥരാണ്. രാജുവിന് ന്യൂമോണിയ പിടിപെട്ടതുകൊണ്ട് കുറെ നാൾ ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരാകുവാൻ സാധിച്ചില്ല. തന്മൂലം അവൻ പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കമായി. അടുത്ത പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയ ഷാജിയോട് രാജുവിന് അല്പം അസൂയ തോന്നി. അതു ക്രമേണ വളഞ്ഞ് വിദ്വേഷമായി മാറി. ഷാജിയോട് പകവീട്ടുന്നതിനുള്ള അവസരം അവൻ കാത്തിരുന്നു. ഏകിലും പുറമെ ചങ്ങാത്തം നടിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ദിവസം അവർ ഒരുമിച്ച് ഒരു കടത്തു കടക്കുകയായിരുന്നു. വഞ്ചി ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടു മറിഞ്ഞു. നീന്തൽ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന രാജു അതിവേഗം നീന്തി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഷാജിക്ക് നീന്തൽ പരിചയമില്ലായിരുന്നു. അവൻ രാജുവിന്റെ നേരെ കൈനീട്ടി. രാജു അതു കണ്ടെങ്കിലും അവനെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട ഷാജിയുടെ തല ഒരു കുറിയിൽ ചെന്നടിച്ചു കുറിയായ പരിക്കേറ്റു. ആ വഴി കടന്നു പോയ ഒരു പരിചിതൻ ഷാജിയെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും കയറ്റി ആശുപത്രിയിലാക്കി. ഷാജിയുടെ നില അപകടകരമാണെന്ന് ഡോക്ടർ വിധിച്ചു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ രാജുവിന് കുററബോധമുണ്ടായി. അവന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ അവഗണനയാണ് ഷാജിയെ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചതെന്ന ചിന്ത രാജുവിനെ അലട്ടി. അവൻ ആശുപത്രിയിലെത്തി സ്നേഹിതനോട് മാപ്പു ചോദിച്ചു.

രാജ്യ നേരിട്ട് ദ്രോഹപ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്തില്ല എന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അവന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ അവഗണന, എത്രമാത്രം ദ്രോഹകരമായിരുന്നു! അത് ഷാജിയെ വലിയ രേപകടത്തിലാണു് കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചതു്!

ചില കട്ടികൾ മനഃപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും ചില്ലറ ദ്രോഹപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ആനന്ദിക്കുന്നവരാണ്. കിണറിലും കളത്തിലും കാണുന്ന തവളകളെ എറിയുക, വഴിയിൽ കാണുന്ന മൃഗങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുക, പക്ഷികളുടെ കൂടും മുട്ടയും നശിപ്പിക്കുക, പക്ഷികളേയും പൂമ്പാറ്റകളേയും പിടിച്ചു കൊന്നു കളയുക, തുടങ്ങിയവയിൽ ഇവർ സന്തോഷം കാണുന്നു. അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് വെറും വിനോദത്തിനു വേണ്ടിയാണ്. ഭ്രാന്തന്മാരെയും മറ്റും പച്ചിക്കുന്നതിലും കൂടെ വിളിക്കുന്നതിലും, ക്ലാസ്സിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരെയും സ്വഭാവത്തിൽ ചില പ്രത്യേകതയുള്ളവരെയും കളിയാക്കുന്നതിലും ചിലർക്കു കൗതുകമുണ്ടു്. ഇവരെല്ലാം മറ്റുള്ളവരെ ഓരോ തരത്തിൽ ദ്രോഹിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

കൊല, കളവു്, കവച്ചു്, തുടങ്ങി ഏതു വലിയ ദ്രോഹകൃത്യങ്ങളാണു് ഇന്നു ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നതു്. ചെറിയ തോതിലുള്ള ദ്രോഹകൃത്യങ്ങൾ നടത്തി തഴക്കം സമ്പാദിക്കുന്നവരാണ് പിൽക്കാലത്തു് കൊലപാതകികളും കള്ളന്മാരും കവച്ചക്കാരുമായിത്തീരുന്നതു്. ഒരു വലിയ കൊള്ളസംഘത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന മധോസിംഗ് പിന്നീടു് പശ്ചാത്തപിച്ചു് തന്റെ തെറ്റുകൾ ലോകസമക്ഷം വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ മോഷ്ടിക്കുന്നതു കണ്ടു് ശ്രമേണ അവരോടൊത്തു് ചില്ലറ മോഷണങ്ങൾ നടത്തിയുമാണു് താൻ അത്രവലിയ അക്രമിയായിത്തീർന്നതെന്നു് അയാൾ വ്യക്തമാക്കി.

ആരേയും ദ്രോഹിക്കരുതു് എന്നതാണു് ശ്രീ ബുദ്ധന്റെ അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സാരാംശം. ഇതിൽനിന്നും ഒരു പടികൂടി കടന്നു് മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിക്കരുതെന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മെ ദ്രോഹിക്കുന്നവർക്കുപോലും, കഴിയുന്നത്ര സേവനമർപ്പിക്കണമെന്നു് യേശുക്രിസ്തു ഉപദേശിച്ചു. ഈ ഉപദേശങ്ങളുടെ

വെളിച്ചത്തിലാണ് ഗാന്ധിജി തന്റെ സത്യാഗ്രഹസമരം കരുപ്പിടിപ്പിച്ചത്. നമ്മുടെ ശരീരവും, ജീവനും ഈശ്വരന്റെ ദാനങ്ങളാണ്. അവയിൽ കൈവയ്പുവാനോ, അവയെ നശിപ്പിക്കുവാനോ നമുക്കവകാശമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ വിശിഷ്ടദാനമാണ് ജീവൻ. അതു നശിപ്പിക്കുക എത്രയോ ക്രൂരമായ അനീതിയാണ്. തന്മൂലം മറ്റുള്ളവരുടെ ശരീരത്തെയും ജീവനെയും നാം മാനിക്കണം.

മറ്റുള്ളവരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ഒരു നിമിഷം മതി. പക്ഷേ, അതു പരിഹരിക്കണമെങ്കിൽ മാസങ്ങളും, വർഷങ്ങളുംതന്നെ വേണ്ടിവരും. ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ശ്രമിച്ചാലും ചിലപ്പോൾ സാധിച്ചില്ലെന്നും വരാം.

നാം ഒരാളെ ഏൽപ്പിക്കുന്ന ദ്രോഹത്തിന്റെ ദുരന്തഫലം അയാൾ മാത്രമല്ല അയാളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന എത്രയോ പേരാണ് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത്!

“ഒരുത്തൻ പാപകർമ്മം ചെയ്തീടിലതിൻ ഫലം പരക്കെയുള്ള മഹാജനങ്ങൾക്കൊക്കെത്തട്ടും.”

(മഹാഭാരതം)

ചിന്തിക്കാൻ

1. രാജ്യത്തിന്റെ കുറംകൊണ്ടല്ല ഷാജി വെള്ളത്തിൽ വീണത്. പിന്നെന്തിനാണ് അവൻ ഷാജിയോടു മാപ്പു ചോദിച്ചത്?
2. മധോസിംഗ് കൊള്ളസംഘത്തിന്റെ നേതാവായാകാൻ അടിസ്ഥാനമായിത്തീർന്നതെന്ത്?
3. തന്റെ ജീവൻ യഥേഷ്ടം കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നു കരുതുന്ന ഒരുവന്റെ ചിന്താഗതിയിലുള്ള തെറ്റിററത്?
4. ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം മറുപലരേയും ബാധിക്കുന്നു. കാരണമെന്ത്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളുടെ വിജയത്തിൽപ്പോലും ചിലർ അസൂയപ്പെടുകയും അവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനരീതിയെന്തു്?
2. മാതാപിതാക്കന്മാരും അദ്ധ്യാപകരും ശകാരിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ചിലർ പ്രതികാരത്തിനൊരുങ്ങും. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണമെങ്ങനെ?
3. വെറും വിനോദത്തിനുവേണ്ടി ചിലപ്പോൾ കുട്ടികൾ പക്ഷിമൃഗാദികളെ ഉപദ്രവിക്കാറുണ്ട്. അതിലുള്ള തെറ്റെന്താണ്?

‘ഞാൻ ഉദാരനായിരിക്കും’

ടാഗോറിന്റെ ഗീതാഞ്ജലിയിൽ രസകരമായ ഒരു കഥയുണ്ട്. ഒരു യാചകൻ വീടുതോറും പിടിച്ചിരുന്ന നടക്കുവേ അങ്ങകലെനിന്നും ഒരു സ്വർണ്ണരഥം വരുന്നത് അവൻ കണ്ടു. രാജാവിന്റെ വരവാണതെന്ന് അവൻ മനസ്സിലായി. തന്റെ കഷ്ടകാലം അവസാനിച്ചെന്ന് അവൻ കരുതി. രഥം അടുത്തെത്തി. അദ്ദേഹം താഴെയിറങ്ങി, മന്ദസ്ഥിതത്തോടെ യാചകനെ സമീപിച്ചു. ജീവിത ഭാഗ്യം കൈവന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നി. രാജാവാകട്ടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ട് അയാളോടു ചോദിക്കുകയാണ്, “എനിക്കുതരാൻ നിന്റെ പക്കലെന്തുണ്ട്?” അവന്റെ ഹൃദയം പരിഭ്രമംകൊണ്ടുനിറഞ്ഞു. ആചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകാതെ അവൻ കഴങ്ങി. എന്തൊരു രാജകീയ വിനോദം! അയാൾ അതുതപ്പെട്ടു. സാധധാനം അയാൾ സഞ്ചിയഴിച്ചു ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു മണി ധാന്യമെടുത്തു രാജാവിന്റെ കൈകളിൽ അർപ്പിച്ചു.

വൈകുന്നേരം സഞ്ചിയിലുണ്ടായിരുന്ന ധാന്യം മുഴുവൻ അവൻ നിലത്തു കടഞ്ഞിട്ടു. അതുതന്നെ പരയേണ്ട, അതാ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ചെറിയ സ്വർണ്ണ ധാന്യമണി! അപ്പോൾ തന്റെ വിഡ്ഢിത്തമോളം ആ യാചകൻ കരം നൊന്തുകരഞ്ഞു. തന്റെ സഞ്ചിയിലെ ധാന്യം മുഴുവൻ രാജാവിനു നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ, അത്രയും സ്വർണ്ണധാന്യം തനിക്കു കിട്ടുമായിരുന്നല്ലോ എന്ന് അയാൾ ഓർത്തു. തന്റെ പിശുക്കിലും ഔദാര്യക്കുറവിലും അയാൾ ദുഃഖിതനായി.

യാചകന്റെ നെന്മണി പൊന്മണിയായതുപോലെ, ഔദാര്യപൂർവ്വം നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ സേവനത്തിനും പതിന്മടങ്ങ് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. നമുക്ക് എത്രമാത്രം ലഭിക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അതിലധികം കൊടുക്കാൻ നാം പരിശീലിക്കേണ്ടതാണ്.

ലോകത്തിൽ രണ്ടുതരം ആളുകളുണ്ട്, സ്വാർത്ഥതലുരും ഉദാരരും. ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ എപ്പോഴും തൻകാര്യം മാത്രം നോക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ എങ്ങനെയും ജീവിക്കുകയുള്ളൂ; അതവർക്ക് പ്രശ്നമല്ല. നല്ല ഭക്ഷണം, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, എവിടെയും പ്രഥമസ്ഥാനം, സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾ ഇവയ്ക്കൊക്കെയാണ് ഇക്കൂട്ടർ മുൻഗണന നൽകുന്നത്. അപരൻ അർഹിക്കുന്ന സ്നേഹമോ, സഹായമോ ആശ്വാസമോ അംഗീകാരമോ അവർ കൊടുക്കാറില്ല. മറ്റുള്ളവരുമായി തങ്ങളുടെ കളിപ്പാട്ടങ്ങളും മറ്റും പങ്കുവെയ്ക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കട്ടികളിലേ? അവർ സ്വാർത്ഥതയിലായതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.

ഔദാര്യമുള്ളവരായവർ സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങളും സുഖസൗകര്യങ്ങളും വിസ്മരിച്ചിട്ടുപോലും മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കും. കണ്ടുമകൻ അസുഖമായാൽ പിന്നെ അമ്മയ്ക്ക് ഊണം ഉറക്കുവുമുണ്ടോ? എത്രമാത്രം ക്ലേശപൂർണ്ണവും ഔദാര്യം നിറഞ്ഞതുമായ ശുശ്രൂഷയാണ് അമ്മ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നത്.

ശരിയായ ശിക്ഷണം ലഭിച്ച ഒരു കുട്ടി വളർന്നു വരുന്നതോടെ സ്വാർത്ഥതയുടെ വേലിക്കെട്ടിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുവാൻ അവൻ പഠിക്കുന്നു. തന്നെപ്പോലെതന്നെ അന്യർക്കും ആവശ്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതോടെ അവന്റെ ഹൃദയം ഉദാരമായിത്തീരും. അന്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കാനും, ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വാസം പകരാനും അവൻ സന്നദ്ധനാകും. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി സ്വജീവൻപോലും അർപ്പിക്കത്തക്കവിധം വീരോചിതമായ ഔദാര്യബുദ്ധി അവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെന്നും വരാം! കൂടി എന്ന യുദ്ധക്കപ്പൽ പാക്കിസ്ഥാനികളുടെ റോർപ്പിഡോ മൂലം തകർന്നപ്പോൾ കമാൻഡിംഗ്

ഓഫീസറായിരുന്ന ക്യാപ്റ്റൻ മുളള സഹപ്രവർത്തകരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ജോലിയിൽ വ്യാപൃതനായി. സ്വയം രക്ഷപ്പെടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാസാധ്യതകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ജീവൻപോലും ബലികഴിച്ച് സഹപ്രവർത്തകരുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്.

ഔദാര്യബുദ്ധിയുടെ പിന്നിൽ ഒരു വലിയ സത്യം ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്. നാമെല്ലാവരും ദൈവപിതാവിന്റെ മക്കളും മനുഷ്യമഹാകുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുമാണെന്നതാണ് ആ സത്യം. ഈ സത്യം ശരിക്കും മനസ്സിലുറച്ചാലേ, സ്വാർത്ഥതവെടിഞ്ഞു ഔദാര്യം കാണിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയൂ.

“ഉദാരമനസ്സ് ഒരു സമൃദ്ധിനേടും, ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും.”

ചിന്തിക്കാൻ

1. സഞ്ചിയിലുണ്ടായിരുന്ന ധാന്യം മുഴുവൻ രാജാവിനു നല്കാഞ്ഞതിൽ യാചകൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു. കാരണമെന്തു്?
2. സ്വജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കാൻ ക്യാപ്റ്റൻ മുളളയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്തു്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയെ ലാക്കാക്കി ഔദാര്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള കഴിവു് മനുഷ്യർക്കു മാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. എങ്കിലും പലരും അതു വളർത്തിയെടുക്കാറില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്തു്?
2. ഔദാര്യംമൂലം നന്മ കൈവരുന്നു എന്നു് തെളിയിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുക
3. “സ്വാർത്ഥത മനുഷ്യനെ മൃഗതുല്യനാക്കുന്നു.” ചർച്ച ചെയ്യുക.

ഞാൻ വിനയമുള്ളവനായിരിക്കും

ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉന്നതബിരുദം നേടിയ, പുരപുരക്കുള്ള ചെറുപ്പക്കാരനാണ് പിയർ. കഠിനപ്രയത്നം തീവണ്ടി യുടെ ജാലകത്തിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കു നോക്കി കാഴ്ചകൾ കണ്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചും അയാൾ സമയം ചെലവഴിച്ചു. എതിർ വശത്തു് ചിന്താമഗ്നനായിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ പിയറിന്റെ ശ്രദ്ധ യിൽപ്പെട്ടു. പുറമുള്ള ലോകത്തിൽ യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ലാതെ, പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കളിൽ നിന്നെല്ലാം മോചനം പ്രാപിച്ച ഒരു യോഗിയായിരിക്കും ഈ വൃദ്ധനെന്നു് പിയർ വിചാരിച്ചു.

“പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരിക്കും, ഇല്ലേ?” പിയർ പച്ചര സത്തിൽ ചോദിച്ചു. വൃദ്ധൻ തലകലുക്കി. “ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിലും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലുമൊന്നും താല്പര്യമില്ലെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ?” പിയർ അലസഭാവത്തിൽ തട്ടിവിട്ടു. “അങ്ങനെ തോന്നാൻ കാരണം?” വൃദ്ധൻ ആരാഞ്ഞു. “ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രാർത്ഥനയെന്ന ആശയം തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കാരണം, ദൈവമില്ലെന്നുവരെ അവർ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു”. പിയർ വിശദീകരണം നൽകി. “ഇതു രസകരമായിത്തോന്നുന്നല്ലോ. “ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി കുറെക്കൂടി പറഞ്ഞു തരാമോ? ” വൃദ്ധൻ അപേക്ഷിച്ചു.

സയൻസിൽ ഉന്നതബിരുദം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം, പാസ്ചർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ഉപരിപഠനം നടത്താൻ പോകുന്ന പിയറിനു് കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകാൻ സമയവും സൗക

രവ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു സൗകര്യപോലെ വന്നു കണ്ടുകൊള്ളാം എന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ വൃദ്ധന്റെ അഡ്രസ്സ് അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ വിസിറ്റിംഗ് കാർഡ് യുവാവിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

ലൂയി പാസ്ചർ

ഡയറക്ടർ

പാസ്ചർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

ഇതു വായിച്ചപ്പോൾ യുവാവു ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി. യഥാർത്ഥ വിനയം എന്താണെന്നു ലൂയിപാസ്ചറിൽനിന്നും ആ യുവാവു പഠിച്ചു.

സുപ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനായ മൈക്കിൾആഞ്ചലോ മറണിക്കിടക്കയിൽ വെച്ചു പറയുകയുണ്ടായി, ചിത്രകലയെപ്പറ്റി അല്പംമാത്രം പഠിക്കാനേ തനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്ന്. ഒരു വലിയ താത്പരൻ പലപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു: “എനിക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെന്നുമാത്രം എനിക്കറിയാം..” മഹാത്മാർ എന്നും വിനയമുള്ളവരായിരുന്നു.

ചിലർ ദരിദ്രസാഹചര്യങ്ങളിലാണ് കഴിയുന്നതെങ്കിലും വിലയേറിയ വസ്തുക്കളും ആരേണങ്ങളുമണിഞ്ഞു ദാരിദ്ര്യത്തെ മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കും. സമ്പന്നരായ ബന്ധുജനങ്ങളെ അസൂയയോടെ വീക്ഷിക്കും. ചില കുട്ടികൾക്ക് തങ്ങളെക്കാൾ മാഷ് കിട്ടുന്നവരോടു വലിയ വെറുപ്പാണ്. ചിലർ കൂട്ടുകാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു സമ്പത്തും സൗന്ദര്യവും മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കും. ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അഹങ്കാരമാണെന്നു പലപ്പോഴും അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

മറ്റുള്ളവരെല്ലാം നമ്മെക്കാൾ ഉയർന്നവരാണെന്നു വിചാരിച്ചാൽ നമുക്കു ധാരാളം സ്നേഹിതരുണ്ടാകും. നാം മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഉയർന്നവരെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അവരെല്ലാം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളാകും.

വിനയം ബഹുമാനത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ പരുഷവാക്കുകളും, പരിഹാസങ്ങളും ശാന്തമായി സഹിക്കാനുള്ള യീരത വിനയമുള്ളവർക്കുണ്ട്. “സത്യാന്വേഷകൻ മണൽത്തരിയെക്കാൾ വിനീതനാണ്”. (ഗാന്ധിജി)

വിനയം സത്യമാണ്. നമുക്കുള്ള കഴിവു നിഷേധിക്കുന്നതല്ല വിനയം. അവരുടെ കഴിവുകൾ, പരിമിതികൾ, പോരായ്മകൾ ഇവ മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ശരിയായ വിനയം. വിനയമുള്ളവനെ എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മറിച്ച് അഹംഭാവം എല്ലാവരുടെയും വെറുപ്പിന് വിഷയമാകും. കാരണം, താൻ മറെറൊരാളെയുംകാൾ മിടക്കുന്നതാണ് അയാൾ നടക്കുന്നത്. തൽഫലമായി പലപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യും.

“സ്വയം താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടും; സ്വയം ഉയർത്തുന്നവൻ താഴ്ത്തപ്പെടും.” (ബൈബിൾ)

ചിന്തിക്കാൻ

1. അഹങ്കാരിയായ പിയർ വിനയമെന്തെന്ന് പഠിച്ചു തെങ്ങനെ?
2. മഹാത്മാർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അറിവു നേടുന്നതോടൊപ്പം തങ്ങളുടെ അറിവു വളരെ പരിമിതമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അപ്രകാരം ചിന്തിക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്തു്?
3. വിനയമുള്ളവരെ മറ്റുള്ളവർ ബഹുമാനിക്കുന്നു, അഹങ്കാരികളെ വെറുക്കുന്നു. കാരണം വിശദമാക്കുക
4. ശരിയായ വിനയം എന്തു്? തങ്ങൾക്കുള്ള കഴിവു നിഷേധിക്കുന്നത് വിനയമാകുമോ?
5. “സത്യാന്വേഷകൻ മണൽത്തരിയെക്കാൾ വിനീതനാണ്” എന്ന മഹാത്മജിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ അർത്ഥം വിശദമാക്കുക.

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. മറുളളവർ മുഖസ്തുതി പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ സന്തോഷമുണ്ടു്; പക്ഷേ ഉള്ള നൃനതകൾ ആരെങ്കിലും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ പലരും കോപിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വർത്തനരീതി പരിശോധിക്കുക.
2. അല്പം ഒന്നു പ്രശംസിച്ചാൽ മതി ചിലരെക്കൊണ്ടു് ഏതും ചെയ്യിക്കാം. കാര്യം കാണാനായി ഈ വിദ്യ നിങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടോ? ഈ മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചു മറുളളവർ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുതലെടുക്കാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ക്ഷമാശീലം

ആശുപത്രിയിൽ അടുത്തടുത്തുള്ള കിടക്കകളിലാണ് രാജനും മോഹനും. ഒരു കാരപകടത്തിൽപ്പെട്ട് ഇരുവർക്കും നട്ടെല്ലിനു സാരമായ ഇളക്കം തട്ടി. രണ്ടാളുത്തെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്രമം ഡോക്ടർ നിദ്ദേശിച്ചു. പരിയുകയോ മറിയുകയോ ചെയ്യാതെ നിവൻ കിടക്കണം. രാജൻ പ്രകൃത്യാ അക്ഷമനാണ്. ഡോക്ടറുടെ നിദ്ദേശം അവനു തീരെ രസിച്ചില്ല. അവൻ പലപ്പോഴും തിരിയുകയും മറിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മോഹനാകട്ടെ ക്ഷമാപൂർവ്വം ഡോക്ടറുടെ നിദ്ദേശം അക്ഷരശഃ പാലിച്ചു. രണ്ടാളു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ സസുഖം വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. രാജൻ രണ്ടാളുകൂടി ആശുപത്രിയിൽ ചെലവഴിക്കേണ്ടി വന്നു.

സുഖക്കേടുകൾ നമ്മെ അലട്ടുമ്പോൾ അക്ഷമരാകുന്നതു കൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചില്ലെങ്കിൽ രാജനെപ്പോലെ കൂടുതൽ ക്ലേശിക്കേണ്ടി വരും.

ഉൽക്കണ്ഠയും നിരാശയും കീഴ്പ്പെടാതെ പ്രയാസങ്ങൾ ധൈര്യപൂർവ്വം ശാന്തമായി നേരിടുന്നതിനു ക്ഷമ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ക്ലേശങ്ങളും പരാജയങ്ങളും നമ്മെ അലട്ടുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥരാകുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. ഉൽക്കണ്ഠ നമ്മെ സഹായിക്കയില്ല. ക്ഷമാപൂർവ്വം അവയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണ് അഭിലഷണീയം.

പരാജയങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ ദൈവത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും പഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമെന്തു? പലപ്പോഴും പരാജയങ്ങളുണ്ടാകുന്നത് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടും ഉദാസീനതകൊണ്ടുമാണ്. പാഠങ്ങൾ ശരിയായി പഠിക്കാതെ

തോററുപോയതിനു കോപിക്കുന്നതും അദ്ധ്യാപകരെ പഴിക്കുന്നതും ബുദ്ധിശൂന്യമല്ലേ?

കോപകലുഷിതമായ പ്രവർത്തനരീതിമൂലം മറ്റുള്ളവർ നമ്മിൽനിന്നും കൂടുതലകലുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. സൗമ്യവും ശാന്തവുമായ സമീപനവും സ്നേഹമസൃണമായ പ്രോത്സാഹനവും വഴി ശത്രുക്കളിൽപോലും ഹൃദയപരിവർത്തനം വരുത്താൻ കഴിയും. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമിതായിരുന്നു. “ക്ഷമാശീലൻ യുദ്ധവീരനേക്കാളും, ആത്മസംയമനം നേടിയവൻ നഗരം പിടിച്ചടക്കുന്നവനെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠനാണ്.”

ക്ഷമാപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനമാണ് ജീവിതവിജയത്തിന് അടിസ്ഥാനം. ആന്റണി ഓഫ് ലേവൻ ഹുക്ക് ഒരു തൂണിദ്യാപാരിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷമാപൂർവ്വമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ബാക്മീരിയ കണ്ടു പിടിച്ചത്. ഊണം ഉറക്കുമില്ലാതെ, ഗ്ലാസ്സറച്ചുമൈക്രോസ്കോപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും പ്രദർശിപ്പിച്ച ക്ഷമയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യം.

ഏതു നിസ്സാരകാര്യത്തിനും പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന പ്രകൃതി നന്നല്ല. സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയണം. ആത്മനിയന്ത്രണമില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ വെറുക്കും. നമ്മുടെ സൽപ്പേരും നഷ്ടപ്പെടും. നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങുമ്പോൾ പിറുപിറുത്തും പരാതിപ്പെട്ടും അക്ഷമരായി സമയം പാഴാക്കുന്നത് നിഷ്ഫലമാണ്. കാര്യങ്ങൾ നേരെയൊക്കാൻ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. കുറെ നൂൽ കെട്ടുപിണഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ. അക്ഷമരായി അങ്ങുമിങ്ങും പിടിച്ചു വലിച്ചാൽ കെട്ടുകൾ ഒന്നിനൊന്നു മുറുകുകയേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചാൽ കുരുക്കു മാററിയിടുകൊണ്ട്.

തന്റെ ചുറ്റുപാടുകളെ ശരിയായി വിലയിരുത്തുവാൻ ക്ഷമാശീലം ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ

സ്ഥിതി എന്തെന്ന് അറിയാം. കോപാവേശത്താൽ അന്ധനായ ഒരുവൻ പരിസരത്തെപ്പറ്റി ബോധമില്ല. അവൻ ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പുലമ്പുകയും, ചിലപ്പോൾ അടുത്തുള്ളവരെ ദേഹോപദ്രവമേല്പിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്യുന്നു.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേർക്ക് കണ്ണടയ്ക്കുന്നതല്ല ക്ഷമ. തന്നെക്കാൾ ശക്തനായ ഒരു ശത്രുവിൽനിന്നും നേരിടുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ അവന്റെ നേർക്കുള്ള ഭയം നിമിത്തം മൗനമായി സഹിക്കുന്നത് ക്ഷമയല്ല, ഭീരുത്വമാണ്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. മോഹനം രാജനും ഒരു തരത്തിലുള്ള അസുഖമായി തന്നെങ്കിലും, രാജൻ രണ്ടാഴ്ചകൂടി ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു. കാരണമെന്ത്?
2. വിഷമതകളും പരാജയങ്ങളും നേരിടേണ്ടതെങ്ങനെ?
3. ലേവൻ ഹുക്കിന്റെ വിജയരഹസ്യം എന്ത്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും അനർഹമായി വിഷമതകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ കോപമുണ്ടാകുക സാധാരണമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു.
2. ക്ഷമയോടെ പ്രവർത്തിച്ചതുമൂലം ജീവിതവിജയം കൈവരിച്ച നാലു മഹാനായുടെ പേരെഴുതുക.

കൃതജ്ഞത

മരണാശങ്ക നമുക്കു ചെയ്തതെന്ന സേവനത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കൃതജ്ഞത. ഒരാരം ചെയ്യുന്ന സേവനത്തിന് അർഹമായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് നീതിയാണ്, കൃതജ്ഞതയല്ല.

സലിം, സാലിയോട് എഴുതുവാൻ ഒരു പേന വാങ്ങുന്നു. അതു തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു നീതി മാത്രമാണ്, നന്ദിയാണെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. പേന നൽകിയതിന് സാലിയോടുള്ള കടപ്പാട് അംഗീകരിച്ച് ഉപകാരം പറഞ്ഞാൽ അതാണു നന്ദി. പ്രതിനന്ദിയായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ പലപ്പോഴും നമുക്ക് സാധിക്കാതെ വരും. ചിലപ്പോൾ വലിയൊരുപകാരത്തിന് ചെറിയൊരു പ്രത്യുപകാരമേ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ എന്നും വരാം. പ്രതിനന്ദിയായി കൊടുക്കുന്ന സാധനത്തിന്റെയൊ പ്രവൃത്തിയുടെയോ വലിപ്പവും, വിലയുമല്ല, അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയഭാവമാണു പ്രധാനം. പണമോ കാഴ്ചകളോ പ്രതിഫലമായി നൽകി വീട്ടാൻ പറഞ്ഞ പല കടപ്പാടുകളുമുണ്ട്. നന്ദിയും സ്നേഹവും കൊണ്ടു അതു വീട്ടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഗീതയ്ക്കു കണക്ക് പ്രയാസമുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്. കൂട്ടുകാരിയായ മിനി ദിവസവും അവൾക്ക് കണക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. എങ്ങനെയാണ് ഗീത മിനിയോട് നന്ദി കാണിക്കുക? പണം കൊടുത്തോ? പണം കൊടുത്താൽ മിനി ഒരിക്കലും അതു സ്വീകരിക്കുകയില്ല. മിനിക്കു പ്രയാസമുള്ള

ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ സഹായിക്കാമെന്നു വച്ചാൽ അവരക്കതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല. കാരണം, എല്ലാ വിഷയത്തിലും മിടക്കിയാണ് മിനി. അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യും?

മിനിയോട്ട് നന്ദിയും, സ്നേഹവുമുള്ളവളായിരിക്കും ഗീത. കൂടാതെ മിനിക്ക് ഏതെങ്കിലും സഹായം എപ്പോഴെങ്കിലും വേണ്ടിവന്നാൽ അതു ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ഗീത സന്നദ്ധയുമായിരിക്കും.

ഒരാൾ നമുക്കു ചെയ്തു തന്ന സേവനത്തെക്കാൾ ഉപരിയായ സേവനം പകരം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കണം. നമ്മുടെ അച്ഛനമ്മമാർ എന്തുമാത്രം സേവനമാണ് നമുക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്! ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അതിനെല്ലാം പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. എങ്കിലും ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ നന്ദിയും സ്നേഹവും കാണിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും. അമ്മയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും അസുഖമുണ്ടാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. നമുക്കു കാര്യമായ സഹായങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും അടുത്തിരുന്ന് അമ്മയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാമല്ലോ. അമ്മയ്ക്കു ജോലിത്തിരക്കുള്ളപ്പോൾ ചിലറ്റു സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. അമ്മയോട്ട് നമുക്കു സ്നേഹമുണ്ടെന്നും, നാം നന്ദിയുള്ളവരാണെന്നും അപ്പോൾ അമ്മ മനസ്സിലാക്കും.

പല ഉപകാരങ്ങളും പണം കൊടുത്തു വീട്ടാൻ പറുന്നവയല്ല. നന്ദിസൂചകമായ ഒരു പുഞ്ചിരി, കൃതജ്ഞതാഭരിതമായ ഒരു നോട്ടം, ഹൃദയപൂർവ്വം പറയുന്ന ഒരു “ഉപകാരം” ഇവയെല്ലാം നന്ദി പ്രകടനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. നന്ദിയുള്ളവരെ എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവരെ സഹായിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും താല്പര്യമാണ്.

ഈ സൂക്തം അഭ്യസിക്കാൻ നാം ചെറുപ്പത്തിലേ ശീലിക്കണം. ഉപകാരികളോടു നന്ദി കാണിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും മറന്നുപോകുന്നു. അദ്ധ്യാപകരോടു നമുക്ക് വേണ്ടത്ര നന്ദിയുണ്ടോ? നന്ദി പ്രകടനത്തിനുള്ള ധാരാളം സന്ദർഭങ്ങൾ

ദിവസവും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോഴെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഒരു 'ഉപകാരം' പറയുന്ന ശീലം നമുക്കുണ്ടാകണം. നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കാൻ പണച്ചെലവൊന്നുമില്ല. വിശാലമായൊരു ഹൃദയം മാത്രമുണ്ടായാൽ മതി. ഇടുങ്ങിയ ഹൃദയമുള്ളവരിൽ ഈ സൂക്തം കാണുകയില്ല. കൃതജ്ഞത വളരെയധികം പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നതും എന്നാൽ കുറച്ചുമാത്രം പ്രയോഗത്തിലാക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു ഗുണമാണ്.

മാതാപിതാക്കൾ, ബന്ധുമിത്രാദികൾ, എന്നിവരോടു നമുക്കു നന്ദിയുണ്ടായിരിക്കണം. സർവ്വോപരി എല്ലാ നന്മകളുടേയും ഉറവിടമായ ഈശ്വരനോടും നാം നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

അനുഭവം നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ പേരിൽ നാം ദൈവത്തോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നോ? ധാരാളം ഗൃഹപാഠങ്ങൾ ചെയ്യണം, അദ്ധ്യാപകരുടെ ശുഭാർത്ഥം ശിക്ഷകളും ഏല്പണം, വണ്ടി കാത്തു നിൽക്കേണ്ട ഗതികേടുണ്ടാകും, പനി തലവേദന തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾ അലട്ടിയെന്നും വരാം. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളുടെ പേരിൽ ഈശ്വരനോടു പരിഭവം തോന്നുമ്പോൾ നാം ഓർക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ട്. വിദ്യാലയം കാണാൻപോലും ഭാഗ്യം ലഭിക്കാത്തവരെക്കാൾ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാരാണ് നാം. യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യത നമുക്കുള്ളപ്പോൾ എത്രയോ പേർക്കാണ് അതിനുള്ള കഴിവില്ലാത്തത്? തലവേദനയും പനിയും വന്നതോട് വിഷാദിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നന്നല്ലേ നമുക്കു മനുഷ്യത്വം തന്നെ തിന്ന് ദൈവത്തോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുക? വിഷമതകളിലും ക്ലേശങ്ങളിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നാം പലപ്പോഴും ദൈവം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാറില്ല.

ചിന്തിക്കാൻ

1. കൃതജ്ഞതയെന്നാലെന്ത്? അതു പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിദ്ദേശിക്കുക.

2. മറുളളവരിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സഹായങ്ങൾക്ക് ആനുപാതികമായ സേവനവും സഹായവും തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ നാം എന്തു ചെയ്യണം?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. ഉപകാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ഉള്ളിൽ കൃതജ്ഞതയുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും പലരും അത് ബാഹ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ല. നിങ്ങൾ അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടതോ? നമുക്കുപകാരം ലഭിക്കുമ്പോഴൊക്കെ നന്ദി പറയുന്ന രീതിയും വളർത്തിയെടുക്കുക.
2. മാതാപിതാക്കന്മാരോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റരീതിയിൽ കൃതജ്ഞതയ്ക്ക് എന്തുമാത്രം സ്ഥാനമുണ്ട്?

കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുക

ലാലിയും ലീലയും ആറാം സ്റ്റാൻഡാർഡിൽ പഠിക്കുന്നു. രണ്ടുപേർക്കും രണ്ടുനിറമാണ്. ലാലിയുടെ കണ്ണുകൾക്ക് കൂടുതൽ കറുപ്പുണ്ട്. മുടി വളരെക്കുറവാണ്. ലീലയ്ക്കു നീണ്ട ചുരുണ്ട ഭംഗിയേറിയ മുടിയുണ്ട്. ബാഹ്യമായ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ മാത്രമേ ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ നമുക്കവരിൽ കാണാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. എന്നാൽ അടുത്തു പരിചയപ്പെടുമ്പോഴാണ് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്, അതിലുപരിയായ പല വ്യത്യാസങ്ങളും ഇവർ തമ്മിലുണ്ടെന്ന്. ലാലി ആ നാട്ടിലെ ഒരു സമ്പന്നന്റെ പുത്രിയാണ്. ലീല ഒരു ചുമട്ടുതൊഴിലാളിയുടെ മകളും. ആരോഗ്യം, സൗന്ദര്യം, നിറം, ബുദ്ധി, പ്രവർത്തനപാടവം തുടങ്ങിയവയിൽ വളരെയേറെ വ്യത്യാസം ഇവർ തമ്മിലുണ്ട്.

ഇവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ വിഭിന്നമാണ്. തന്മൂലം വ്യത്യസ്തരീതിയിലായിരിക്കും ഇവരുടെ കഴിവുകൾ വികസിക്കുക. ലാലിക്ക് പാടാൻ വലിയ കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും സമർത്ഥനായ ഒരു ഭാഗവതരുടെ കീഴിൽ അഭ്യസിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല പാട്ടുകാരിയായി. സംഗീതത്തിൽ അസാമാന്യ വാസനയുണ്ടായിരുന്ന ലീലയ്ക്ക് അതിനെ പോഷിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യമായിരുന്നു. തന്മൂലം അവളുടെ സംഗീതവാസന കൂമ്പടഞ്ഞുപോയി.

പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽപ്പോലും ചിലർ തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ വളർത്തിയെടുക്കുന്നു. ഒരു വിറകു

വെട്ടുകാരന്റെ മകനായിരുന്നല്ലോ എബ്രാഹം ലികൺ. ഹൈസ്കൂളിലോ കോളജിലോ അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടില്ല. പല ആശാ ന്മാരുടെ കീഴിലായി പന്ത്രണ്ടു മാസത്തോളം പഠിച്ചതായിരുന്നു ലികൺ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത. ചെറുപ്പംതൊട്ടേ പിതാവു മൊത്തു പണിയെടുത്താണ് കടംബം പുലർത്തിയിരുന്നത്. ഏഴുതാൻ പഠിച്ചതാകട്ടെ കരിക്കട്ട ഉപയോഗിച്ചും. ഈ ലിക നാണ് പിൽക്കാലത്തു് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻറ് സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടതു്. വടിവൊത്ത കയ്യക്ഷരത്തിൽ സുന്ദരമായ ശൈലിയിൽ ധാരാളം ലേഖനങ്ങളെഴുതാൻ പിന്നീടു് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഏതൊരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും ആധികാരികമായി സംസാരിക്കാനുള്ള കഴിവും അദ്ദേഹം നേടിയെടുത്തു.

വിവിധ കഴിവുകളോടുകൂടിയ ആളുകളാണ് നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ളതു്. ചിലർ പണ്ഡിതന്മാരും, ചിലർ കലാകാരന്മാരും, ചിലർ ശാസ്ത്രപടക്കളും, ചിലർ കായബലമുള്ളവരും, ചിലർ ആവേശഭീതന്മാരാണ്. ഇങ്ങനെ കഴിവുകളിൽ വൈവിധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി എല്ലാവരും ഒരുപോലെ മന്ദഗതിക്കാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ പെട്ടെന്നൊരു ജോലി ചെയ്തു തീക്കേണ്ട സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആവേശത്തോടെ മുമ്പോട്ടു വരാൻ ആരും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും വലിയ ആവേശമുള്ളവരാണെങ്കിൽ ശാന്തതയോടെ സസൂക്ഷ്മം ചെയ്യേണ്ട ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ ആരാണുണ്ടാവുക? ഒരു കെട്ടിടം പണിക്കു് അനേകം പേരുടെ അദ്ധ്വാനം ആവശ്യമുണ്ടു്. എല്ലാവരും എഞ്ചിനീയർമാരോ കൽപ്പണിക്കാരോ മരപ്പണിക്കാരോ ആണെങ്കിൽ കെട്ടിടം പണി എങ്ങനെ നടക്കും?

ജന്മസിദ്ധമായോ, സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത കൊണ്ടോ നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധങ്ങളായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഈശ്വരന്റെ ദാനങ്ങളാണ്. ചിലർക്കു വളരെ യേറെ കഴിവുകളുണ്ടു്. മറ്റു ചിലരാകട്ടെ കഴിവു കുറഞ്ഞവർ. കഴിവു കൂടിയവർ, കുറഞ്ഞവരെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, കഴിവു കുറഞ്ഞവർ കൂടിയവരോടു് അസൂയപ്പെട്ടുകൊണ്ടും കാര്യമില്ല. ഓരോരുത്തനും തനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള

കഴിവുകൾ വികസിപ്പിച്ചു, പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാനേ കടമയുള്ളൂ. നൂറുരൂപയും ഒരുലക്ഷം രൂപയും മുടക്കിക്കച്ചവടം നടത്തുന്നവർക്ക് ഒരേ ലാഭം പ്രതീക്ഷിക്കാമോ? ഓരോരുത്തർക്കും അവരവർ മുടക്കിയ സംഖ്യയ്ക്ക് ആനുപാതികമായ ലാഭം കിട്ടിയാൽ സന്തോഷമായി.

വൈവിധ്യമില്ലാത്ത ലോകം തികച്ചും, രസരഹിതമാണ്. എല്ലാ പുഷ്പങ്ങളും ഒരേ ജാതി ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രകൃതിക്ക് അതിന്റെ വസന്തകാലഭംഗി എങ്ങനെയുണ്ടാകും? കരുവികൾ ഒരേ രീതിയിലാണ് കൂട്ട കെട്ടുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യനാവട്ടെ, തന്റെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിച്ചു നൂതന ശില്പങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകുന്നു.

കവി വിവിധ പദങ്ങൾ ചേർത്ത് സുന്ദരമായ ഒരു കാവ്യം രചിക്കുന്നതുപോലെയും ചിത്രകാരൻ വിവിധ ചായങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു മനോഹരമായ ഒരു ചിത്രം എഴുതുന്നതുപോലെയും വിവിധകഴിവുകൾ സമ്മേളിച്ചു നമുക്ക് വൈവിധ്യസുന്ദരമായ ഒരു നാളയെ കെട്ടിപ്പടുക്കാം.

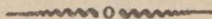
ചിന്തിക്കാൻ

1. പാടാൻ സ്വാഭാവികമായി കൂടുതൽ കഴിവുണ്ടായിരുന്നതു ലീലയ്ക്കാണ്. എന്നാൽ ലാലിയാണ് വലിയ പാട്ടുകാരിയായതു. കാരണമെന്തു?
2. ദൈവം മനുഷ്യനെ വിവിധ കഴിവുകളോടെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിനു?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. സാധാരണയായി കഴിവു കുറവുള്ള കുട്ടികൾക്ക് കൂടുതലുള്ളവരോട് അസൂയയും തങ്ങളുടെ അവസ്ഥയിൽ നിരാശയും തോന്നാറുണ്ട്. ഇതിനുള്ള പ്രതിവിധിയെന്തു?

2. പാവപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും മഹാനാരായി
ത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഏതാനും വ്യക്തികളുടെ പേരു പറയുക.
3. വിവിധ കഴിവുകളുള്ള ആളുകൾ ഒത്തൊരുമിച്ച്
പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ട
ങ്ങൾക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങളെഴുതുക.
4. വിഭിന്ന കഴിവുകളോടുകൂടിയ കുട്ടികളുടെ സഹക
രണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചില പദ്ധതികളുടെ പേരെ
ഴുതുക.
5. തങ്ങൾക്ക് അഭിരുചിയില്ലാത്ത രംഗങ്ങളിൽ പ്രവ
ർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിലരുടെ ജീവിതം പരാജയ
മടയുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ പററാതിരിക്കാൻ
എന്തു ചെയ്യണം?

നിസ്വാർത്ഥസേവനം

മീനയും ബീനയും ഷാജിയും അയൽക്കാരായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം മാനവഴം പെറുക്കാൻ അവർ അകലെയുള്ള ഒരു പറമ്പിൽ പോയി. “എന്റെ മാനവഴത്തിൽ കറെ ഞാൻ അമ്മയ്ക്കു കൊടുക്കും” മീന പറഞ്ഞു. വീട്ടിലിരുന്ന് പരീക്ഷയ്ക്ക് പഠിക്കുന്ന ഷൈനിചേച്ചിക്ക്, തനിക്കു കിട്ടുന്ന മാനവഴത്തിൽ ചിലതു കൊടുക്കുമെന്നു ബീന പറഞ്ഞു. ഷാജിക്ക് ഇതൊന്നും അത്ര രസിച്ചില്ല. പെറുക്കിക്കൂട്ടിവെച്ചിരുന്ന മാനവഴത്തിലേക്ക് കൊതിയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അവൻ പറഞ്ഞു. “ഇതു ഞാൻ ആക്കും. കൊടുക്കില്ല. മുഴുവനും ഞാൻതന്നെ തിന്നും”. ഉടനെ ബീന പറഞ്ഞു: “അതു സ്വാർത്ഥതയാണ്”. മീന അതു ശരിവച്ചു. ഇതു സ്വാർത്ഥതയൊന്നുമല്ല. ഞാൻ പെറുക്കിയിട്ടല്ലേ ഞാൻ തിന്നുന്നത്?” അവൻ സ്വയം നീതികരിച്ചു.

അന്നു സ്കൂളിൽ പോയപ്പോൾ ചോറുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഷാജി മറന്നുപോയി. ഉച്ചയ്ക്ക് മീനയും ബീനയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഓരോന്നായി നിരത്തിവെച്ചു. കൂട്ടുകാർ ഉണ്ണാൻ തുടങ്ങുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഷാജി വിഷണ്ണനായിത്തീർന്നു. മാനവഴത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ താൻ സ്വാർത്ഥനായിരുന്നതുപോലെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവരും സ്വാർത്ഥരായിരിക്കുമെന്ന് ഷാജി വിചാരിച്ചു.

മിനി പറഞ്ഞു: “ഷാജിക്കു ഞങ്ങൾ ചോറു വിളമ്പിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വത്ര, ഊണു കഴിക്കാം”. “ഉപകാരം” അവൻ പറഞ്ഞു.

സ്വന്തം സുഖവും സന്തോഷവും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് പോലും മാതാപിതാക്കൾ കട്ടികളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള അമിതശ്രദ്ധയും ലാളനയും പലപ്പോഴും കട്ടിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വേരുന്നതിനടിയാക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം മറ്റുള്ളവരെല്ലാം തന്റെ ഹിതാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവരാണെന്ന ഒരു ധാരണ അറിയാതെ തന്നെ അവനിൽ ഉളവാകുന്നു. വളരുന്നതോടൊപ്പം കൂടുതൽ ആളുകളോട് ഇടപെടാനുള്ള സാഹചര്യം കട്ടിക്കു ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കും തന്നെപ്പോലെ ആഗ്രഹങ്ങളും അവ സാധിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയുമുണ്ടെന്ന്. സാധാരണ ഗതിയിൽ ഒരു കട്ടി ഇത് കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കുന്നത് വിദ്യാലയത്തിൽവെച്ചാണ്.

പൊതു നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച്, പ്രവർത്തിക്കാൻ പരിശീലിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമെന്തെന്നറിയാമോ? സ്വജീവൻപോലും ബലികഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ധീരതയാണ് അതുമൂലം കൈവരുന്നത്.

ഒരു ഉയർന്ന പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു ഫിലിപ്പ് സിഡ്നി. ഒരിക്കൽ വെടിയേറ്റ് യുദ്ധക്കളത്തിൽ ദാഹപരവശനായി കിടന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ഒരാരം അല്പം ജലം പകർന്നുകൊടുത്തു. എന്നാൽ പാവപ്പെട്ട ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ ദാഹത്താൽ പൊരിഞ്ഞു തന്റെ അടുക്കൽ കിടക്കുന്നതുകണ്ട് “താങ്കൾക്കായി എന്തെങ്കിലും കൂടുതലാവശ്യം” എന്നു പറഞ്ഞു സിഡ്നി തനിക്കു ലഭിച്ച വെള്ളം ആ പട്ടാളക്കാരന് കൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ഫിലിപ്പ് സിഡ്നിയെ അനുകരിക്കണമെങ്കിൽ, വിട്ടിലും വിദ്യാലയത്തിലുംവെച്ച് നിസ്വാർത്ഥ അഭ്യസിക്കാൻ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങളൊന്നും നാം പാഴാക്കിക്കളയരുത്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. സ്വാതന്ത്ര്യം ഹിനതയാണെന്നു ഷാജി എങ്ങനെ പഠിച്ചു?
2. ജന്മനാ സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരു കുട്ടി നിസ്വാതന്ത്ര്യമായി വളർത്തപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് എന്തുചെയ്യണം?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. നിസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സന്ദർഭം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക.
2. നിസ്വാർത്ഥസേവനത്തിലൂടെ മഹാനായായിത്തീർന്ന ചില വ്യക്തികളുടെ പേരെഴുതുക.

ഘോരവിശാലത

ഗാന്ധിജി ഒരിക്കൽ ഭക്ഷണാഗ്രഹിക്കയിലേയ്ക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കപ്പലിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ആരോ “ഗാന്ധി, ഗാന്ധി” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വെള്ളക്കാരായ ഒരു കൂട്ടം കുട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റുംകൂടി കൂക്കുവീളിച്ചു. ചിലർ കല്ലുകൾ പെറുക്കി ഏറിയാൻ തുടങ്ങി. ഒരാൾ അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന തലപ്പാവെടുത്തുകൊണ്ട് ഓടിക്കളഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ അടിക്കുകയും തൊഴിക്കുകയും ചെയ്തു. മദ്ദനമേറു ഗാന്ധിജി ബോധരഹിതനായി നിലംപതിച്ചു.

അവിടത്തെ പോലീസ് മേധാവിയുടെ ഭാര്യ ആ വഴി അപ്പോൾ കടന്നുപോയി. അവർ ആ കുട്ടികളുടെ ഇടയിലൂടെ കടന്നുചെന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ അടുത്തെത്തി. അവൾ തന്റെ കട നിവർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കല്ലേറിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു.

സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരിന്ത്യൻ യുവാവ് പോലീസ് മേധാവിയെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ഉടൻതന്നെ ഒരു കൂട്ടം പോലീസുകാർ സ്ഥലത്തെത്തി. ഗാന്ധിജി, അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു മാറിപ്പെട്ടു. ക്ഷുഭിതരായ വെള്ളക്കാർ ആ വീടു വളഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവം ഗ്രഹിച്ച പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഗാന്ധിജിയോടു് വേഷപ്രച്ഛന്നനായി രക്ഷ

പെട്ടവാൻ ഉപദേശിച്ചു. ഒരു പോലീസുകാരന്റെ വേഷത്തിൽ അദ്ദേഹം രക്ഷപെടുകയും ചെയ്തു.

ഗാന്ധിജിക്കു നേരിട്ട അത്യാഹിതത്തെപ്പറ്റി കേട്ട ജനങ്ങളിൽ പലരും കോപകുലുപ്പിത്തരായി. ഗാന്ധിജിയെ ഉപദ്രവിച്ചവരുടെമേൽ ശിക്ഷണ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നു ഗവൺമെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പക്ഷേ, ആരും ശിക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്ന് ഗാന്ധിജി ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ഈ കുട്ടികളെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഞാൻ അവരുടെ ശത്രുവാണ് അവരെ ധരിപ്പിച്ച നേതാക്കന്മാരുടെ കുറ്റമാണിത്.” തങ്ങളുടെ തെറ്റുബോധ്യമാകുന്ന കാലത്തു അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് ഗാന്ധിജിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തി ലോകമാസകലം, പ്രത്യേകിച്ചു ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേക്ക് വലിയ മതിപ്പും ബഹുമാനവും ഉളവാക്കി. തന്റെ ശത്രുക്കളോടു ക്ഷമിക്കാൻ ഗാന്ധിജി എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അക്രമത്തെ അക്രമം കൊണ്ട് നേരിടാമെന്നു കരുതുന്നതു മൗഢ്യമാണ്. അക്രമം അക്രമത്തെ തളയ്ക്കുകയല്ല, വളയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ പൗരസ്ഥമുള്ള പ്രവൃത്തിയാണ് ക്ഷമിക്കുക എന്നതു്. ഹിംസയേക്കാൾ ഉത്തമമാണ് അഹിംസ.

അനീതിയെയും അക്രമത്തെയും നേരിടാനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ ആയുധം അഹിംസയാണ്. “നിന്റെ ഇടതു കന്നത്തടിക്കുന്നവൻ വലതുകന്നംകൂടി കാണിച്ചുകൊടുക്കുക”, എന്ന പ്രസ്താവത്തിന്റെ അർത്ഥമിതാണ്. തെറ്റു ചെയ്യുക മാനുഷികമാണ്; ക്ഷമിക്കുക ദൈവികവും. അക്രമത്തെ വെറുക്കുകയും അക്രമിയെ സ്നേഹിക്കുകയുമാണ് മഹാത്മാക്കൾ ചെയ്തിരുന്നതു്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. തന്നെ അപമാനിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യവെ ശിക്ഷിക്കാൻ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഗവൺമെന്റ്

തയ്യാറായെങ്കിലും ഗാന്ധിജി അതിനു സമ്മതി
ചില്ല. കാരണമെന്തു്?

2. “അക്രമത്തെ വെറുക്കുകയും അക്രമിയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യണം” എന്ന വാക്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയം വിശദമാക്കുക.

പ്രവർത്തിക്കാൻ

ഉപദ്രവങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ ക്ഷോഭിക്കാൻ പ്രതി
കാരം ചെയ്യാനാണ് നമ്മുടെ ജന്മവാസന.
ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവർ
ത്തന രീതി എന്തു്?

‘ഞാൻ സത്യസന്ധനായിരിക്കും’

ഓണത്തിന് ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസമേയുള്ളൂ. എല്ലാവരും ഭൂതഗതിയിൽ ഒരുങ്ങുകയാണ്. സന്ധ്യയോടടുത്ത സമയം സത്യൻ കയ്യിലൊരുകെട്ടു ന്യൂസ് പേപ്പറുമായി ബസ് സ്റ്റാൻറിൽ നിൽക്കുകയാണ്. അന്നത്തെ പത്രവില്പന അവസാനിപ്പിച്ചു വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിക്കാൻ സമയമായി. ഈ പത്ര പ്രതികൾക്കുടി ഇനിയും വിറ്റു തീർക്കാൻണ്ട്. പൈസയ്ക്കു പകരം പത്രം കൊണ്ടുപോകേണ്ട ഗതികേടായിരുന്നു അവൻ. ഓണത്തിനു മുമ്പ് തനിക്കൊരു ഓടക്കുഴലും അമ്മയ്ക്കൊരു സമ്മാനവും വാങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു അവൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

“എന്താ സത്യൻ, പത്രം വിറ്റുതീർന്നില്ലേ? എന്തൊരു വളരെ നേരത്തെ തീൻ” കൂട്ടുകാരനായ ജയൻ പറഞ്ഞു. ജയൻ എങ്ങനെയാണ് ഇത്രവേഗം പത്രം വിറ്റു തീർത്തതെന്ന് സത്യൻ അന്വേഷിച്ചു. തന്റെ തത്രം ജയൻ വിശദമാക്കി. “നീ ആളുകളുടെ ഇടയിലൂടെ ഓടിനടന്ന്, വിചിത്രമായ കൊലപാതകം, പാക്കിസ്ഥാൻ വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നു. എന്നൊക്കെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയണം”. “ഈ വാർത്ത പത്രത്തിൽ ഇല്ലല്ലോ” സത്യൻ ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

പത്രം വിറ്റു ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ട ബാലനായിരുന്നെങ്കിലും സത്യൻ അവന്റെ അമ്മയിൽ നിന്നു ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു വലിയ പോരാട്ടം തന്നെ നടന്നു. ഒരു ഭാഗത്തു് അമ്മയ്ക്കുള്ള സമ്മാനവും ഓടക്കുഴലും. മറുവശത്തു്, അസത്യ പ്രസ്താവന.

സ്വപ്നനേരം ആലോചിച്ച ശേഷം അവൻ ധൈര്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞു: “രണ്ടു രൂപയ്ക്കുവേണ്ടി കള്ളം പറയുകയോ? ഒരിക്കലുമില്ല, ജയൻ.” അവൻ പത്രവുമായി വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. ബസ് സ്റ്റാൻറിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരു മാന്യൻ അവരുടെ സംസാരം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സത്യന്റെ പരമാർത്ഥതയിലും സത്യസന്ധതയിലും അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ സന്തോഷം തോന്നി. തന്റെ ഫാക്ടറിയിൽ ഒരു ജോലി അദ്ദേഹം അവനു നൽകുകയും ചെയ്തു. കള്ളംപറഞ്ഞത് സമ്പന്നനായിത്തീരുന്നതിനേക്കാൾ നന്ന് സത്യംപറഞ്ഞു ഒരിട്രനായി കഴിയുന്നതാണെന്നു സത്യൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ സത്യസന്ധത അവന്റെ ജീവിതവിജയത്തിന് വഴിതെളിച്ചു.

ശുദ്ധ ഹൃദയങ്ങളിലേ സത്യം വളരുകയുള്ളു. വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലുമുള്ള പരമാർത്ഥതയാണ് സത്യസന്ധത. സത്യസന്ധതയുള്ളവരുടെ സംസാരം ആത്മാർത്ഥ നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. അവർ നീതിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സത്യം അജയ്യമാണ്. സത്യത്തെ കാരാഗൃഹത്തിലടയ്ക്കാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. സത്യത്തിന്റെ ഈ അജയ്യശക്തിയാണ് എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തട്ടിമാറ്റിക്കൊണ്ടു മുന്നേറുവാൻ ആദർശമതികൾക്ക് ധൈര്യം നൽകുന്നത്. സത്യസന്ധൻ സമുദായത്തിന് ഒന്നഗ്രഹമാണ്. ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ ജോലികൾ അയാളെ സംശയമെന്നേ ഭരമേല്പിക്കാം.

സത്യം അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെതിരായി സംസാരിക്കുന്നതാണ് നന്മ. ഗൃഹപാഠങ്ങൾ ചെയ്തുതീർക്കാതെ തീർത്തു എന്നു പറയുക, വർത്തമാനം പറഞ്ഞിട്ടും പറഞ്ഞില്ലെന്നു നടിക്കുക തുടങ്ങിയവ സത്യസന്ധതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരനോ ഒരു മോഷണം തുടങ്ങിയെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അധ്യാപകൻ നിഷ്കളങ്കനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നു എന്നും കരുതുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മൗനമായിരിക്കുന്നതു സത്യവിരുദ്ധമാണ്. ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വമനുഷ്യരും കള്ളം മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ ജീവിതം എത്ര ദുർവ്വഹമാകുമായിരുന്നു.

അനുവാദംകൂടാതെ മറ്റൊരാളുടെ വസ്തുക്കൾ എടുക്കുകയോ, കൈവശം വെക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ് കള്ളവ്.

ഇങ്ങനെ എടുക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമത്രെ. അന്യരുടെ നിസ്സാര വസ്തുക്കൾപോലും നാം എടുക്കരുതു്. കളവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചെറിയവയിൽ ആരംഭിച്ചു് വലിയവയിൽ അവസാനിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടു് സത്യവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾവഴി മറ്റുള്ളവർക്കു വളരെയേറെ നഷ്ടവും പ്രയാസവും ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയുണ്ടു്. സത്യസന്ധതയില്ലാത്തവർ സമുദായദ്രോഹികളാണു്.

സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യനാകുന്നുള്ളു. സത്യസന്ധതയിൽനിന്നുളവാകുന്ന മനക്കരുത്തും ആനന്ദവും അവർണ്ണനീയമാണു്. 'സത്യമേവ ജയതേ' (സത്യം ജയിക്കുന്നു). എന്നുള്ള മുദ്രാവാക്യം ഭാരതത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ സത്യനിഷ്ഠയെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. ദരിദ്രനായ സത്യൻ എങ്ങനെയാണു് ഒരു ഫാക്ടറി ജോലിക്കാരനായിത്തീർന്നതു്?
2. മോഷ്ടിക്കാനുള്ള പ്രവണത മുളയിൽത്തന്നെ നുള്ളിക്കളയാത്തപക്ഷം അതിന്റെ ഫലമെന്തു്?
3. അസത്യം പ്രവർത്തിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യാനിടയായാൽ എന്തു ചെയ്യണം?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികൾ പലതരത്തിലുള്ള കളവുകൾ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനരീതി എങ്ങനെയെന്നു പരിശോധിക്കുക.

ആത്മവിശ്വാസം

എല്ലാം ചെയ്യാൻ തനിക്കു കഴിയുമെന്നാണ് വിനോദിന്റെ ഭാവം. കാണികൾ അതുതപ്പെടുത്തുക്കവിധം. പേഗതയിലാണ് അവൻ സൈക്കിൾ ഓടിച്ചു പോകുന്നത്. സ്ത്രീകളിലെ എല്ലാ കായിക പരിപാടികളിലും പങ്കെടുക്കും. അവയിലെല്ലാം വിജയിയാകുമെന്നാണ് അവന്റെ പ്രതീക്ഷ. പക്ഷേ, പലപ്പോഴും പരാജിതനാകയാണു പതിവ്.

പ്രമോദിന് അമിതമായ പരാജയഭീതിയാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വിലയിടിഞ്ഞവനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ അവൻ ഇഷ്ടമില്ല. തന്മൂലം പരിപാടികളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണ് അവന്റെ പതിവ്.

ഷോളിക്കു തന്റെ കഴിവുകളെയും പരിമിതികളെയും പററി ശരിയായ ബോധ്യമുണ്ട്. വിജയപൂർവ്വം നേരിടാൻ സാധിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളൊന്നും അവൻ പാഴാക്കാറില്ല.

വിനോദിന് ആത്മവിശ്വാസം അമിതമാണ്. പ്രമോദിനാകട്ടെ ആത്മവിശ്വാസം തീരെയില്ല. യഥാർത്ഥമായ ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവനാണ് ഷോളി. സ്വന്തം കഴിവുകളെയും പരിമിതികളെയും ശരിയായി വിലയിരുത്തി പോരായ്മകൾ പരിഹരിച്ച് കഴിവുകൾ വികസിപ്പിച്ച് വിജയത്തിലെത്തിച്ചേരാമെന്ന ദൃഢബോധ്യമാണ് ആത്മവിശ്വാസം. ജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെ സുധീരം അഭിമുഖീകരിച്ചു വിജയം വരിക്കുന്നതിന് ആത്മവിശ്വാസം ആവശ്യ

മാണ്. നമ്മുടെ കഴിവുകൾക്ക് അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നത് ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ വളരാൻ സഹായകമാണ്.

കൊച്ചു കുട്ടിയായ സാലിയെ നോക്കാൻ അഞ്ചുവയസ്സുള്ള ബഞ്ചമിനെ ഏർപ്പെടുത്തിയശേഷം അമ്മ അടുക്കളയിലേയ്ക്കു പോയി. കറെ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബഞ്ചമിൻ അച്ഛന്റെ മഷിക്കുപ്പിയിൽ ചെറിയ ഒരു കമ്പ് മുക്കി കുന്നിഞ്ഞിരുന്നു തറയിൽ വരച്ചു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സാലിയെ നോക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. കറെക്കഴിഞ്ഞ് അവിടെയെത്തിയ അമ്മ തറയിൽ വരച്ചിരുന്ന ചിത്രത്തിൽ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു: “ബഞ്ചമിൻ! ഇതു സാലിയുടെ പടമാണല്ലോ, മിടുക്കൻ.” അമ്മ ബഞ്ചമിന്റെ നിറുകയിൽ ചുംബിച്ചു. അമ്മയുടെ ഈ ഉമ്മയാണ് ബഞ്ചമിനെ പിൽക്കാലത്തു് ഒരു ചിത്രകാരനാക്കിത്തീർത്തത്. അമ്മ അവന്റെ കലാവാസനയെ അംഗീകരിക്കാതെ, തറവൃത്തിക്കേടാക്കിയതിനു് മകനെ ശകാരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ ചിത്രരചനയിലുള്ള അവന്റെ കഴിവു് വികസിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ആത്മവിശ്വാസം വളർക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരുപാധിയാണ് നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അർഹമായ പ്രോത്സാഹനം. എഡിസൻ ഒരു മായനാണെന്നു് അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞതായി അവന്റെ അമ്മ അറിഞ്ഞു. “എന്റെ മകൻ മായനല്ല, അവൻ ഒരു മഹാനായിത്തീരും. ഞാൻ തന്നെ അവനെ പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം” എന്ന് ആ അഭിമാനിനിയായ അമ്മ അദ്ധ്യാപകനോടു പറഞ്ഞു. പിന്നീടു് അവർ കൊച്ചു മകനെ സ്കൂളിൽ അയച്ചിട്ടേയില്ല. അവർതന്നെ അവനെ പഠിപ്പിച്ചു. ഒരു പത്രവിതരണക്കാരനായും, പച്ചക്കറി വ്യാപാരിയായും പണിയെടുത്ത എഡിസൻ പിൽക്കാലത്തു് നൂറു കണക്കിനു കണ്ടു പിടുത്തങ്ങൾ നടത്തിയ ഒരു വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീർന്നു.

നമ്മുടെ കഴിവിൽക്കുവിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തു പരാജയമടയുന്നത് ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കും. അഭിനയകലയിൽ വലിയ പാടവമുണ്ടായിരുന്നില്ല ഷാജിക്ക്. പക്ഷേ, സ്കൂളിൽ അഭിനയിക്കാനിരുന്ന നാടകത്തിലെ കഥാനായകനായിക്കൊള്ളാമെന്നു് അവൻ ഏറ്റു.

അവന്റെ അഭിനയം വളരെ മോശമായിരുന്നു. പിന്നീട് അവൻ സ്റ്റേജിൽ കയറിയിട്ടേയില്ല. കഥാനായകനായി അഭിനയിക്കാതെ മറേതെങ്കിലും ഭാഗം അഭിനയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ പരാജയപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ക്രമേണ, അഭിനയത്തിൽ കൂടുതൽ പാടവം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു.

ചില കുട്ടികൾ പരീക്ഷ അടുക്കുമ്പോൾ പരാജയ ഭീതി കൊണ്ട് പിന്മാറുന്നത് നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തമാണ്. പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളെ നേരിടാൻ അവർക്ക് ഭയമാണ്. ഈ ഭയത്തിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനെ നിവാരണം ചെയ്യുകയാണു വേണ്ടത്.

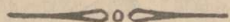
നേരത്തെ സംഭവിച്ച പരാജയങ്ങൾ ആത്മവിശ്വാസത്തെ ദുബ്ബലമാക്കാനിടയുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ നേട്ടങ്ങൾ മാത്രം കണക്കിലെടുക്കുക. വിജയം ഉപരി വിജയത്തിനു വഴി തെളിക്കും. ഓരോ പ്രതിബന്ധത്തെയും തരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ആത്മവിശ്വാസം വർദ്ധിക്കും. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളോടു മല്ലിട്ടു വിജയത്തിലെത്തിയ മഹാനായകരുടെ ജീവചരിത്രപാരായണം നമുക്കു പുതിയൊരാൾക്കും പ്രചോദനം ചെയ്യും.

ചിന്തിക്കാൻ

1. വിനോദ്, പ്രമോദ്, ഷോഭി എന്നിവരിൽ യഥാർത്ഥ ആത്മവിശ്വാസമുള്ളതാർക്ക്? എന്തുകൊണ്ട്?
2. ബഞ്ചമിനെ, അവന്റെ അമ്മ, ഒരു പ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനായിത്തീരാൻ സഹായിച്ചതെങ്ങനെ?
3. എഡിസന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന പാഠമെന്തു്?
4. കഴിവിനതീതമായ കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് ചെയ്യുന്നത് ആത്മവിശ്വാസത്തെ എങ്ങനെ ബാധിക്കും?
5. ആത്മവിശ്വാസം വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങളേവ?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. ചില കട്ടികൾ പരാജയഭീതി മൂലം കായിക കലാ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാറില്ല. അത്തരം ഭീതിക്കു നിങ്ങൾ വിധേയരാണോ?
2. മറ്റുള്ളവരുടെ ജയാപജയങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണമെന്തു്?
3. പ്രോത്സാഹനം നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ ആത്മവിശ്വാസം വർദ്ധിച്ച ഒരു സാഹചര്യം വിവരിക്കുക.

സൽപ്പേരും

അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുടെ ഫലം പ്രഖ്യാപിച്ചു. രശ്മിയുമാണ് ഒന്നാം സ്ഥാനം. രണ്ടാംസ്ഥാനക്കാരി രേഖയ്ക്ക് രശ്മിയെക്കാൾ മൂന്നു മാർക്കിന്റെ കുറവേയുള്ളൂ. ഒന്നാംസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ രേഖയ്ക്ക് കണ്ണിതമുണ്ട്.

എട്ടുമാർക്കുള്ള ഒരു കണക്ക് രശ്മി കോപ്പിയടിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവൾക്ക് അത്രയും മാർക്ക് കിട്ടിയതെന്ന് രേഖ ഒരു കൂട്ടുകാരിയോട് കള്ളം പറഞ്ഞു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ഈ വാർത്ത സ്കൂളിൽ സംസാരവിഷയമായി. തൽഫലമായി കുട്ടികൾക്ക് രശ്മിയോട് മതിപ്പില്ലാതായി. ചിലർ അവളോട് ചില്ലറ കത്തുവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. കാര്യമറിയാതെ രശ്മി ക്ഷങ്ങി. അവൾ തനിച്ചിരുന്നു കരഞ്ഞു.

രശ്മിയുടെ മനഃപ്രയാസത്തിനു കാരണം രേഖയാണെന്ന് അധ്യാപികയ്ക്കു മനസ്സിലായി. രേഖയുടെ തെറ്റിന്റെ ഗൗരവം, അധ്യാപിക അവളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. മേലിൽ ഇതാവർത്തിക്കരുതെന്ന് താക്കീതും നൽകി. രേഖ തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് ശരിയായി പശ്ചാത്തപിച്ചു. സ്കൂൾ അസംബ്ളിയുടെ സമ്മേളനം അവൾ പരസ്യമായി മാപ്പ് ചോദിച്ചു.

മറ്റുള്ളവർക്ക് നമ്മെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പാണ് നമ്മുടെ സൽപ്പേരും. നല്ല പേരും നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ആരോഗ്യമോ സമ്പത്തോ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ വലുതാണ്. നമ്മുടെ ഏറ്റവും വിലപിടിപ്പുള്ള കൈമുതലും അതുതന്നെ.

അശ്രദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്താൽ താഴെവീണ് ഉടയുന്ന പളകുപാത്രം പോലെയാണ് സൽപ്പേരും. രശ്മിയെക്കുറിച്ചുള്ള അസത്യപ്രസ്താവന ആ സ്തുതിലെ കുട്ടികളുടെയിടയിൽ മാത്രമേ വ്യാപിച്ചുള്ളൂ. അതിനാൽ അവരെ സത്യം ഗ്രഹിപ്പിച്ച് രശ്മിയുടെ പേരിനുണ്ടായ കളങ്കം കഴുകിക്കളയാൻ രേഖയ്ക്ക് എളുപ്പമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വാർത്ത അയൽസ്തുതിലും കൂടി പ്രചരിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ. എങ്കിൽ എത്ര വലിയ പശ്ചാത്താപമുണ്ടെങ്കിലും സ്വന്തം തെറ്റു പരിഹരിക്കുവാൻ രേഖയ്ക്ക് തരപ്പെടാതെ പോയേനെ. അപവാദം പറഞ്ഞു പരത്തുന്നതിനെ കാരാറിൽ പഞ്ഞി പറത്തുന്നതിനോടുപമിക്കാം. ഈ പഞ്ഞി വീണ്ടും ശേഖരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. ഇതു പോലെതന്നെ താൻ പ്രചരിപ്പിച്ച അസത്യവാർത്ത കേട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു സത്യാവസ്ഥ അറിയിക്കുക ദുഷ്കരമത്രെ.

അപവാദം പറത്തുന്ന വ്യക്തി രണ്ടു തെറ്റാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതരന്റെ സൽപ്പേരും അപഹരിക്കുന്നതും കള്ളം പറയുന്നതും. ഒരാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്ത തെറ്റാണെങ്കിൽ രൂപാലം അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ നമുക്കധികാരമില്ല. കാരണം ഒരുവന്റെ സൽക്കീർത്തി അവന്റെ അലംഘ്യമായ അവകാശമാണ്. അന്യരുടെ വസ്തു അപഹരിച്ചാൽ അതു തിരികെ കൊടുത്തു പരിഹാരം ചെയ്യാം. എന്നാൽ അപഹരിക്കപ്പെടുന്നത് സൽപ്പേരുകമ്പോൾ കൊടുത്തുവീടുക എളുപ്പമല്ല.

മറുക്കളവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മോശമായി വിധിക്കുന്നതും വിമർശിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതും വലിയ തെറ്റാണു്. അതു കേട്ടു രസിക്കുന്നത് അതുപോലെതന്നെ കുറ്റകരവും. അവരുടെ പ്രവർത്തനോദ്ദേശ്യം നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഹൃദയ രഹസ്യങ്ങളറിയുന്നത് ഈശ്വരൻ മാത്രമാണു്. പലപ്പോഴും മറുക്കളവർ സഭദേശത്തോടെ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെയാണു് നാം തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു് മറുക്കളവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നല്ലവശം മാത്രം കാണാൻ നാം പഠിക്കണം. എങ്കിൽ വളരെയധികം തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഒഴിവാക്കാം.

ചിന്തിക്കാൻ

1. അശ്രദ്ധമായോ, കരുതിക്കൂട്ടിത്തന്നെയോ, നാം പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അപവാദങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ സൽപ്പേരിനെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നു രശ്മിയുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാക്കുക.
2. അപവാദ പ്രചരണം മൂലം ഒരാളുടെ സൽപ്പേരു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അതെങ്ങനെ പരിഹരിക്കാം?
3. ഒരാൾ ചെയ്ത തെറ്റുപോലും പറഞ്ഞു പരത്തുന്നത് ശരിയല്ല. കാരണമെന്തു്?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. അപവാദ പ്രചരണം മൂലം സൽപ്പേരു നഷ്ടപ്പെടാനിടയായ സന്ദർഭം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നും എന്തു പാഠം പഠിച്ചു?
2. മറ്റുള്ളവരുടെ സൽക്കീർത്തി നഷ്ടപ്പെടുവാൻ നിങ്ങൾ കാരണമായിട്ടുണ്ടോ? എങ്ങനെ? എപ്പോൾ?
3. ഇതരരെ വിമർശിക്കുന്നതിലും അതു കേട്ടു രസിക്കുന്നതിലും ചിലർക്ക് ആനന്ദമുണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ മനോഭാവമെന്തു്?

മനപ്പാഠമാക്കാൻ

“അടവിമഴുകൊണ്ടു വെട്ടിയാലകച്ചിടും
കഠിനവാചാ വെട്ടിമുറിച്ചാലകച്ചിടാം
നാരചശല്യം ദേഹത്തിങ്കൽ നിന്നെടുത്തിടാം
ശ്രൂവാക് ശല്യമെടുക്കും ചികിത്സകനില്ല”

(മഹാഭാരതം)

സംസാരത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക

സംസാരശക്തി മനുഷ്യനുമാത്രം സ്വായത്തമായ ഒരു കഴിവാണു്. നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾ മറുത്തവരെ അറിയിക്കാൻ നമ്മുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉപാധിയാണിതു്.

പൊതുവേ മനുഷ്യർ സംസാരപ്രിയരാണ്; കട്ടികൾ പ്രത്യേകിച്ചും. മിതഭാഷണം മാനുഷ്യരുടെ ലക്ഷണമാണു്. അമിതഭാഷണമാകട്ടെ അല്പത്വത്തിന്റെ അടയാളവും. അധികം സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ മറുത്തവരെ ധരിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതുന്നതു വെറും വ്യാമോഹമത്രെ. അമിതഭാഷണംമൂലം മറുത്തവർക്കു നമ്മോടു വെറുപ്പു തോന്നുകയേയുള്ളൂ. അതിഭാഷണം വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം കുറയ്ക്കും.

സമയം വിലയോടുകൂടിയതാകയാൽ പ്രയോജനപ്രദമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയേ സംസാരിക്കാവൂ. കട്ടികൾ, ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ സംസാരവിഷയമാക്കുന്നതു് വളരെ ഉപകാരപ്രദമത്രെ. പുസ്തകങ്ങൾ, പത്രമാസികകൾ, റേഡിയോ തുടങ്ങിയവയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പുതിയ അറിവുകൾ, വീട്ടിലോ വിദ്യാലയത്തിലോ വച്ചു നടത്തുന്ന പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ നമ്മുടെ സംസാരത്തിന്നും ചർച്ചയ്ക്കും വിഷയമാകേണ്ടതാണു്. പുതുതായി ഒന്നും നേടാനില്ലെങ്കിൽ സംസാരിച്ചു കളയുന്ന സമയം തീരാനുമാണു്. സ്ഥലവും സന്ദർഭവും അറിഞ്ഞെ സംസാരിക്കാവൂ.

“സന്ദർഭോചിതമായ വാക്കു് വെള്ളിത്താലത്തിലെ സ്വർണ്ണമായ ആപ്പിൾപ്പഴംപോലെയാണു്.” (ബൈബിൾ)

നമ്മുടെ മനസ്സും മറുത്തവരുടെയോ, നമ്മുടെയോ സർപ്പേതം, സമ്പത്തു് മുതലായവയ്ക്കു ഹാനികരമായിത്തീരാവുന്ന

സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാവാം. അപ്പോൾ സംസാരിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യമായിത്തീരുന്നു.

സുമി, അടുത്തിരിക്കുന്ന സൂര്യന്റെ അഞ്ചുരൂപ കട്ടെടുത്തെന്നു കരുതുക. മോഷണം നടത്തിയത് ആരാണെന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ തിരക്കുമ്പോൾ വിവരം അറിയാവുന്ന കുട്ടികൾ മൗനമായിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. സംസാരിക്കുന്നത് അവിവേകമായിത്തീരാവുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നാം മൗനം അവലംബിക്കണം. നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പക്ഷായുടെ ലക്ഷണമത്രെ.

“ബുദ്ധിമാന്മാരോടുള്ള അല്പനേരത്തെ സംഭാഷണം ഒരു മാസത്തെ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന്റെ ഫലം ചെയ്യും.” എന്നൊരു ചൈനീസ് പഴമൊഴിയുണ്ട്. നിരീക്ഷണപാടവം വലിക്കാനും ഗാഢമായി ചിന്തിക്കാനും വിജ്ഞാനമായുള്ള സംഭാഷണം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സംസാരം സ്ഫുടവും വ്യക്തവുമായിരിക്കണം. സ്വരനിയന്ത്രണവും അത്യാവശ്യമാണ് സംസ്കാരസമ്പന്നമായ ഭാഷാരീതിയും ശൈലിയും സ്വായത്തമാക്കിയെങ്കിലേ സംസാരം ആകർഷകമായിരിക്കൂ. അമിതമായ അതിശയോക്തി സംസാരത്തിൽ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. സംഭാഷണവേളയിൽ മറുവളവരുടെ നേട്ടങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും അവരെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മഹാമനസ്സുതയുടെ ലക്ഷണമാണ്.

വികാരാവേശത്തോടെ ആരോടും സംസാരിക്കരുത്. നമ്മുടെവാക്കു സാധ്യതയുള്ളപ്പോൾ ശാസനാരൂപത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നത് തെറ്റല്ല. നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ അമിതമായ വ്യഗ്രത കാണിക്കരുത്. മറുവളവർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കു കയറി പറയുന്നതും ഭംഗിയല്ല. മറുവളവർക്ക് സംസാരിക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കണം. സംസാരിക്കുന്നതിലേറെ കേൾക്കാൻ തയ്യാറാവണം. ശ്രോതാക്കളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ടേ സംസാരിക്കാവൂ. മറുവളവരുടെ സംസാരത്തിലിടപെടുന്നത് അവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടിയാവണം. നമുക്കെതിരായ ഫലിതോക്തികൾ നമ്മുബോധ

ത്തോടെ സ്വീകരിക്കാൻ പഠിക്കണം.. സംസാരത്തിൽ നിരുപദ്രവകരമായ ഫലിതങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് സംഭാഷണത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കും. അന്യർക്ക് അസഹ്യമായ അംഗവിക്ഷേപങ്ങളും സംസാരരീതിയും, ശബ്ദാധികൃതവും പരിവർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. പല ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവർ സന്നിഹിതരായിരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഭാഷയാണുപയോഗിക്കേണ്ടത്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ വിചാരിക്കും അവൻ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയാണെന്നും. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കുട്ടികളുടെയിടയിലുള്ള അവന്റെ സ്ഥാനമെന്തു്?
2. സംസാരത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഉപചാരങ്ങളേവ?
3. സംസാരംകൊണ്ടു നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന നന്മതിനകളേവ?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. അമിതഭാഷികളെ ആരും പൊതുവെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഈ യഥാർത്ഥ്യം നിങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കാറുണ്ടോ?
2. അനിയന്ത്രിതമായ സംസാരംമൂലം പല കുട്ടികളും പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കം പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ അനുഭവമെന്തു്?
3. വീരവാദം മുഴക്കിയും അനാവശ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞും ചില കുട്ടികൾ ആളാകുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. ഇതു പോലെ നിങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടോ?

4. ശരിയായ സംസാരംവഴി, വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു പഠിക്കാൻ സാധിക്കും. സംസാരത്തിൽ നിന്നു് എന്തുമാത്രം പ്രയോജനം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്?
5. “സംസാരിക്കുക, അങ്ങനെ ഞാൻ നിന്നെ അറിയട്ടെ.” (സോക്രട്ടീസ്) എന്ന പ്രസ്താവം വിശകലനം ചെയ്യുക.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം

1936-ൽ സ്പെയിനിൽ ഓരോരുത്തരും യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ദേശീയ വാദികളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളും തമ്മിലായിരുന്നു സമരം. റൊളാളോഡോ നഗരം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചു. കേണൽ മസ്താർഡോയും അനുയായികളും ധീരമായി ചെറുത്തു നിന്നു. മസ്താർഡോയുടെ മകൻ മാനവൽ മാഡ്രിഡിലെ സൈനിക സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ കുട്ടിയെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ തടവിലാക്കി. ആദ്യ മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കീഴടങ്ങാത്ത പക്ഷം മകനെ വധിക്കുന്നതാണെന്ന് അവർ മസ്താർഡോയെ അറിയിച്ചു. കുട്ടിയെക്കൊണ്ട് ഫോണിലൂടെ മസ്താർഡോയോടു സംസാരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

വികാരഭരിതനായി പിതാവു മകനോടു പറഞ്ഞു: “മകനേ, നിനക്ക് നിന്റെയും എന്റെയും കർത്തവ്യങ്ങളറിയാം. മാതൃരാജ്യത്തിന്റെ വീരപുത്രനായി നീ മരണം വരിച്ചാലും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് വീണ്ടും കാണാം.”

ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കുശേഷം ആ ധീരബാലൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ തോക്കിനിരയായി. ആദ്യ മാസത്തെ യുദ്ധത്തിനുശേഷം കേണൽ മസ്താർഡോ വിജയം വരിച്ചു.

ഇത്ര വലിയ ത്യാഗം മാതൃരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സഹിക്കേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടായില്ലെന്നു വരാം. പക്ഷേ,

നാടിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ നമുക്കും സുലഭമാണ്.

സാമൂഹ്യജീവിതമായ മനുഷ്യൻ ഒറ്റിരിഞ്ഞുള്ള ജീവിതം അസാധ്യമാണ്. പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാണ് രാഷ്ട്രം രൂപം കൊള്ളുന്നത്. ലൗകിക നന്മകൾ സ്വാഭാവികമായതിന് കുടുംബം കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതു രാഷ്ട്രമാണ്. പാലൂട്ടി വളർത്തിയ അമ്മയോടും, പോറ്റിപ്പലർത്തിയ അച്ഛനോടും സ്നേഹമുള്ളതു പോലെ, ജീവിച്ചുവളരാൻ സഹപാഠ്യം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന നാടിനോടും നാട്ടുകാരോടും കൂടുണ്ടാകുക സ്വഭാവികമാണ്.

എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും അവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുകയും വേണം. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ന്യായമായ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ നാം ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ദേശീയസംസ്കാരവും കലകളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക, നാടിന്റെ അഭിമാനവും മഹത്തായ പാരമ്പര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുക, സാമൂഹ്യനീതി പാലിക്കുക, നീതിയും നിയമവും ലംഘിക്കപ്പെടുന്നിടത്തു് അവയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വരമയ്ക്കുക ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ കടമകളിൽപ്പെടുന്നു. മാതൃരാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യവും സുരക്ഷിതത്വവും അപകടത്തിലാകുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവൻപോലും ബലികഴിക്കാൻ നാം തയ്യാറാകണം. സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം നടത്തിയിട്ടുള്ള ധീരാത്മാക്കളുടെ സ്മരണ നമുക്ക് ഉത്തേജനം നൽകുന്നു.

വോട്ടുചെയ്തു് ഉത്തമന്മാരായവരെ ഭരണഭാരം ഏല്പിക്കുന്നത് ദേശസ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രകടനമാണ്. വോട്ടു ചെയ്യുക എന്നതു് ഓരോ പൗരന്റെയും അവകാശവും ചുമതലയുമാണ്. ബാലറു പേപ്പർ കയ്യിലേന്തി നിൽക്കുന്ന പൗരനാണ് രാഷ്ട്രവിധാതാവു്. സഹപൗരന്മാരൊത്തു് അവൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവി നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്നും സാമ്പത്തികമായും ശാസ്ത്രീയമായും വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നും

രാജ്യത്തെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്.

ഉജ്ജ്വലമായ ദേശസ്നേഹവും ഐക്യബോധവുമുള്ള ജനത അജയ്യമായൊരു ശക്തിയാണ്. ജാതി, മതം, ഭാഷ തുടങ്ങിയ വിഭിന്നതകൾക്കിടയിലെ സംയോജക ശക്തിയാണ് സ്വരാജ്യസ്നേഹം. സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിരവധി നേട്ടങ്ങൾ നമുക്ക് കൈവരും.

സ്കൂളിലെ അസംബു്ളി ഭരണരീതി തുടങ്ങിയവ അച്ചടക്കം, പരസ്പര ബഹുമാനം, സഹകരണം, ഉത്തരവാദിത്വബോധം എന്നീ പൗരഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ വളർത്തിയെടുക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. വിദ്യാലയത്തിൽവെച്ചു് നാം ദിവസവും ഉരുവിട്ടു് പ്രതിജ്ഞാവാചകം നമ്മുടെ രാജ്യസ്നേഹത്തെ വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിജ്ഞ

“ഭാരതം എന്റെ നാടാണ്. എന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ് എല്ലാ ഭാരതീയരും. ഞാൻ എന്റെ നാടിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതിന്റെ സമൃദ്ധവും വിവിധവുമായ പരമ്പരാഗതസമ്പത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. ആ സമ്പത്തിനു് അർഹനാകുവാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

“എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെയും ഗുരുജനങ്ങളെയും ഞാൻ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാവരോടും വിനയത്തോടുകൂടിയെ പെരുമാറുകയുള്ളൂ. എല്ലാ ജീവികളോടും ഞാൻ ദയാലുവായിരിക്കും.”

“എന്റെ നാടിനും നാട്ടാർക്കും ഞാൻ എന്റെ സേവനം സമർപ്പിക്കുന്നു. നാട്ടുകാരുടെ യോഗക്ഷേമത്തിലും ഐശ്വര്യത്തിലും മാത്രമാണ് എന്റെ സുഖം.”

ദേശീയ ഗാനാലാപം, ദേശീയ പ്രാധാന്യമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന പതാകവന്ദനം, തുടങ്ങിയവയും മാതൃരാജ്യത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളാണ്.

“മാതൃരാജ്യം നമുക്ക് എന്തു നൽകി എന്നല്ല, നാം മാതൃ രാജ്യത്തിന് എന്തു നൽകി എന്നാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്.”
(ജോൺ എഫ്. കെന്നഡി)

ചിന്തിക്കാൻ

1. മസ്റ്റാർഡോയും പുത്രനും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠമെന്തു്?
2. ഓരോ പൗരന്റെയും പ്രധാന കടമകൾ ഏവ?
3. രാജ്യ നന്മയ്ക്കായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ പൗരന്മാർക്ക് എങ്ങനെ സാധിക്കും?
4. ഉത്തമ പൗരനായിത്തീരാൻ സ്കൂൾ ജീവിതം നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. മാതൃ രാജ്യത്തിന് വേണ്ടി ജീവൻ ബലികഴിച്ച ചില മഹാനായരുടെ പേരെഴുതുക
2. ഉത്തമ പൗരനായിത്തീരാൻ താഴെപ്പറയുന്ന അവസരങ്ങൾ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു?
 - a) സ്കൂൾ അസംബ്ളി
 - b) പതാക വന്ദനം.
 - c) ദേശീയ ഗാനാലാപം.
 - d) സ്കൂൾ പാർലമെന്റ്
3. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന പണപ്പിരിവുകളോടും മറ്റും നിങ്ങൾ എങ്ങനെ സഹകരിക്കുന്നു?

നേതാവിനെ അനുഗമിക്കണം

ഏതൊരു സംരംഭത്തിന്റെയും വിജയം ശരിയായ നേതൃത്വത്തെയാണാശ്രയിച്ചിരിക്കുക. കടംബത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിയും ഐശ്വര്യവും കൈവരണമെങ്കിൽ കടംബനായകന്റെ കീഴിൽ അംഗങ്ങളെല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം.

സ്കൂളിൽ യൂത്തുമെന്ററിവൽ ആഘോഷിക്കുന്ന അവസരം. ഏകാങ്കമത്സരത്തിന് കട്ടികൾ ഗ്രൂപ്പിന്റേതല്ല തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. ബെന്നിയുടെ ഗ്രൂപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരെ അവൻ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർക്ക് അഭിനയിക്കാനുള്ള ഏകാങ്കത്തിലെ ഓരോ ഭാഗവും ഓരോരുത്തരെ ഏല്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്. ഏതു പാർട്ട് ആരെടുത്താലാണ് അഭിനയം ഏറ്റവും ഭംഗിയാകുന്നതെന്ന് അവരെല്ലാവരും കൂടി ചർച്ച ചെയ്തു നിശ്ചയിച്ചു.

റോയിയും കൂട്ടുകാരും അടുത്ത ക്ലാസ്സുമുറിയിലാണ് സമ്മേളിച്ചത്. മെച്ചപ്പെട്ട അഭിനേതാക്കളിൽ പലരും ആ ഗ്രൂപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള പാർട്ട് റോയി തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തത് അവർക്കിഷ്ടമായില്ല. കാരണം അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചല്ല, റോയിയുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ചാണ് അവർക്കുള്ള ഭാഗങ്ങൾ അവൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തത്. പ്രധാനകഥാപാത്രം താൻ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്ന് റോയിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അവനേക്കാൾ നന്നായി അഭിനയിക്കുന്ന ബോബൻ ആ ഭാഗം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് മറ്റു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, റോയി സമ്മതിച്ചില്ല. കപിതരായ കട്ടികൾ ഏകാങ്കത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ

പിരിഞ്ഞുപോയി. ബെന്നിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഏകാകം ഒന്നാം സമ്മാനം നേടുകയും ചെയ്തു.

സ്വന്തം ഗുണത്തേക്കാൾ പൊതുനന്മയെ വിലമതിക്കുക, സഹപ്രവർത്തകരുടെ കഴിവുകൾ അംഗീകരിക്കുക, ഓരോരുത്തർക്കും അർഹമായ സ്ഥാനം കൊടുത്തു നന്നായി ജോലി ചെയ്യുവാൻ അവസരം നൽകുക, ഇവയൊക്കെ ഒരു നല്ല നേതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. ആത്മനിയന്ത്രണം, ആദർശനിഷ്ഠ, നിസ്വാർത്ഥത, വിനയം, അധ്വാനശീലം, കൃത്യനിഷ്ഠ എന്നിവയും അയാൾക്കുണ്ടായേ പാറൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള നേതാവിന്റെ കീഴിൽ അണിനിരക്കുന്ന സമൂഹം ഒരു വൻശക്തിയാണ്.

ഗാന്ധിജി, നെഹ്രു, കെന്നഡി, മാർട്ടിൻലൂതർ കിംഗ് തുടങ്ങിയവർ ആധുനിക ലോകത്തിലെ ധീരനേതാക്കളാണ്. ഇവരെല്ലാം ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ചു. വിദേശാധിപത്യത്തിൽ നിന്നും ഭാരതത്തെ മോചിപ്പിച്ച രാഷ്ട്രപിതാവാണ് ഗാന്ധിജി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജനത ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ലോകചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവമായ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തി.

നേതൃത്വപരിശീലനത്തിനും, നേതൃത്വവാസനയെ അറിഞ്ഞ് അംഗീകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ സ്കൂളിൽ സുലഭമാണ്. സ്കൂൾ അസംബ്ളികൾ, സാഹിത്യസമാജങ്ങൾ, കായിക കലാഭ്യാസങ്ങൾ, സ്കൂൾപാർലമെന്റുകൾ ഇവയെല്ലാം ഇതിനു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. നേതൃത്വത്തിനുള്ള കഴിവ് എല്ലാവരിലും ഒന്നുപോലെയാകില്ല ഉള്ളതു്. സ്കൂളിൽ ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങളുപയോഗിച്ച് സ്വഭാവവികമായ കഴിവുകൾ വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതാണ്. നേതാവാകാനാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആദ്യം അന്യരായിരുന്നില്ല. അന്യരായികൾക്കു അഹിതകരമായ തീരുമാനങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നേതാക്കന്മാർ സ്വീകരിച്ചെന്നു വരാം. അപ്പോഴെല്ലാം നിശ്ചിത വിമർശനങ്ങൾ നടത്താതെ നിദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കണം. അവരുടെ മാനുഷിക ബലഹീനതകൾ ക്ഷമിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും നമുക്കുണ്ടാവണം. അന്യരായികളുടെ ആദരവും അംഗീകാരവും, വിശ്വസ്തതയുമാണ് നേതാ

വിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് കരുത്തേകുന്നതെന്ന ബോധ്യത്തോടെ വേണം നാം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ.

ചിന്തിക്കാൻ

1. സ്തുതിലെ മെച്ചപ്പെട്ട അഭിനേതാക്കൾ റോയിയുടെ ഗ്രൂപ്പിലായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ പരാജയമടഞ്ഞതിന്റെ കാരണമെന്തു്?
2. നല്ല നേതാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ ഏവ?
3. നേതൃത്വപരിശീലനത്തിനു സ്തുതിൽ ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
4. ഒരു ഗ്രൂപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം വിജയിക്കണമെങ്കിൽ നേതാവിന്റെ കീഴിൽ അംഗങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റരീതി എത്ര വിധമായിരിക്കണം?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. ചിലയാളുകളോടൊത്തു് ജോലി ചെയ്യുവാൻ എല്ലാവർക്കും താല്പര്യമാണു്. എന്നാൽ മറ്റുചിലരുമൊത്തു് ജോലി ചെയ്യുവാൻ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കാരണമെന്തു്?

നിങ്ങളുമൊത്തു ജോലി ചെയ്യുവാൻ മറ്റുള്ളവർക്കും താല്പര്യമുണ്ടോ?

2. ഉത്തമ നേതാക്കളെന്നു നിങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്ന നാലു് ആളുകളുടെ പേരെഴുതുക?
3. നേതൃത്വപരിശീലനത്തിനു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ?

പൊതുവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം

നാം ജീവിക്കുന്നതും, വളരുന്നതും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സമൂഹത്തിലാണ്. തന്മൂലം സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിലും, ഐശ്വര്യത്തിലും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പതിയണം. പലപ്പോഴും “സ്വന്തം കാര്യം സിന്താബാട്” എന്ന ചിന്താഗതി പുലർത്തുന്നവരാണ് ഭൂരിപക്ഷവും. സ്വന്തം വസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും നമുക്കു നല്ല ശ്രദ്ധയുണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുവസ്തുക്കൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നാം പലപ്പോഴും ഉദാസിനരാണ്. അവനവന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ലൈബ്രറിപുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവരായി നമ്മിലെത്രപേരുണ്ട്? സമൂഹജീവിതം കൂടുതൽ സുഗമവും ഐശ്വര്യപൂർണ്ണവുമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ് ഇന്നുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും, പ്രസ്ഥാനങ്ങളും. ഇവ ശുചിയായും ക്രമമായും സൂക്ഷിക്കുന്നതു കേവലം നീതി മാത്രമാണ്. അശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ നമ്മുടെ പെരുമാറ്റം മൂലം ഇവ മറുത്തുവെക്കും നമുക്കും പ്രയോജനരഹിതമായിത്തീരുന്നു.

ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മൂലം കൂടുതൽ വിശദമാക്കാം. വേനൽക്കാലത്തു് രൂക്ഷമായ ജലക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ റോഡിലുള്ള വാട്ടർടാപ്പ് തുറന്നു് വെള്ളമൊഴുക്കി കറെ കട്ടികൾ കളിക്കുകയാണ്. ടാങ്കിലെ വെള്ളം ഇങ്ങനെ തീരുന്നതുമൂലം മറുത്തുവെക്കു കടിക്കാൻപോലും വെള്ളം കിട്ടാതെ കഴിഞ്ഞു. ആവശ്യത്തിലധികം സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ മറുത്തുവെക്കു ഉപയോഗത്തിനു് അത്രയും കുറയുന്നു എന്ന ബോധ്യം

കുട്ടിക്കാലം മുതലേ നാം സമ്പാദിക്കണം. പൊതുവസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ നാം ആദ്യമായി അഭ്യസിക്കുന്നതു വിദ്യാലയത്തിൽ വെച്ചാണ്. അവിടെ ബഞ്ചുകൾ, ഡസ് ക്കുകൾ, മാപ്പുകൾ, ചാർട്ടുകൾ, ലാബ്രട്ടറി ഉപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങി നിരവധി സാധനങ്ങൾ നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിനായി നൽകപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇവ ശരിയായി കൈകാര്യം ചെയ്യാത്തപക്ഷം വേഗത്തിൽ ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു ലൈബ്രറിപുസ്തകത്തിൽ ജോയി ഒരു നല്ല ചിത്രം കണ്ടു. അവൻ അത് കീറിയെടുത്തു സ്വന്തമാക്കി. അടുത്ത ദിവസം ക്ലാസ്സിലെ ഉപയോഗത്തിന് ആ ചിത്രം ആവശ്യമായിവന്നപ്പോൾ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അത് അന്യായമായി കയ്യടക്കിയ ജോയി ക്ലാസ്സിലെ തന്റെ സതീർത്ഥ്യർക്കെതിരായി ഒരു ദ്രോഹകൃത്യമാണ് ചെയ്തത്. ചില കുട്ടികൾ ഗെയിംസ് കഴിഞ്ഞാൽ ഉപകരണങ്ങൾ കോട്ടിൽനിന്നും എടുത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. മറുകുട്ടികൾ പിന്നീട് നോക്കുമ്പോൾ അവ കാണുകയില്ലെന്നതാണ് ഫലം. പൊതുസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗത്തിനുശേഷം അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തു തിരിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ചെറുപ്പകാലത്തിൽ ഈ നല്ല ശീലങ്ങൾ നാം സമ്പാദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവ ദുശ്ശീലങ്ങളായി ഭാവിയിലും നമ്മെ പിന്തുടരും.

തപാൽപ്പെട്ടികൾ, തെരുവുവിളക്കുകൾ, വാട്ടർടാപ്പുകൾ പാക്കുകൾ, ഗ്രന്ഥശാലകൾ, ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ, ആശുപത്രികൾ, ബസ്സുകൾ, തീവണ്ടികൾ, തുടങ്ങിയവ പൊതുവസ്തുക്കളാണ്. നമ്മുടെ സഹകരണമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇവയും ഭംഗിയായും, വൃത്തിയായും, ക്രമമായും, സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഒരമ്മ മൂന്നു വയസ്സുള്ള കുട്ടിയുമൊത്തു പാക്കിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. കുട്ടി ശാഠ്യപൂർവ്വം തുടച്ചായി നിലവിളിച്ചിട്ടും കരച്ചിൽ മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്ന അമ്മയോട് ഒരു അപരിചിതൻ കാരണം അന്വേഷിച്ചു. ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, "ആ നിൽക്കുന്ന റോസപ്പൂവിനു വേണ്ടിയാണ്" കുട്ടി കരയ്ക്കുന്നത്.

നന്മ. അതു പഠിച്ചെടുക്കാൻ ഞാൻ അവനെ അനുവദിക്കുകയല്ല. പൊതുവസ്തുക്കൾ സ്വന്തം താല്പര്യത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതല്ല എന്ന തത്വം ആ നല്ല അമ്മ കൊച്ചുമാക്കനെ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കുട്ടികളെ കളിപ്പിക്കാനും, മുടിയിൽ ചൂടാനും മറ്റുമായി പാക്കുകളിൽനിന്നും നാം പൂക്കൾ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ എത്ര പെട്ടെന്നു അവയുടെ ഭംഗി നഷ്ടപ്പെടും?

സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾ സാധിക്കാതെ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളും മറ്റും നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രവണത ഇന്നുണ്ട്. മുദ്രാവാക്യങ്ങളെഴുതി വികൃതമാക്കിയ ട്രാൻസ് പോർട്ട് ബസ്സുകളും ഏറിഞ്ഞു തകർക്കപ്പെട്ട പൊതു മന്ദിരങ്ങളും ഇത്തരം പ്രവണതയുടെ പരിണതഫലങ്ങളാണ്. ദരിദ്രരാജ്യമായ ഇന്ത്യയിൽ, സൃഷ്ടിപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കാമായിരുന്ന വിഭവങ്ങളാണ് ഇപ്രകാരം നശിപ്പിച്ച സാധനങ്ങളുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. വ്യക്തിപരമായ ലാഭത്തെക്കാൾ പൊതുനന്മയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പൗരന്മാരുടെ ലക്ഷണമാണ്.

ചിന്തിക്കാൻ

1. മനുഷ്യൻ സ്വന്തം കാര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോരും. കാരണമെന്തു്?
2. പൊതുമുതൽ ആവശ്യത്തിലധികം ഉപയോഗിക്കുന്നത് അനീതിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടു്?
3. സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനായി ലൈബ്രറിപുസ്തകത്തിലെ ചിത്രം ജോയി കീറി എടുത്തതുകൊണ്ടു് എന്തു സംഭവിച്ചു്?
4. കുട്ടി എത്ര കരഞ്ഞിട്ടും, അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ട പൂവു് പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ അമ്മ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ കാരണം എന്തു്?

5. പൊതുജനങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചാൽ നാം തന്നെ അതിന്റെ ദുരന്തഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും, ഉദാഹരണ സഹിതം വിശദമാക്കുക.

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. പൊതുജനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കുട്ടികൾ അശ്രദ്ധരാണ്; മാത്രമല്ല പലപ്പോഴും അവർ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന് നിവാരണം കണ്ടെത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ചെയ്യാനാവുമെന്ന് ചർച്ച ചെയ്യുക.
2. സ്കൂളിൽ കുട്ടികൾ അശ്രദ്ധരായി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങളേവ? അതിന്റെ ഫലമായി അവർ അനുഭവിക്കുന്നത് വിഷമതകൾ എവ?
3. നിങ്ങളുടെ വീടും പരിസരങ്ങളും എപ്പോഴും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ സഹകരിക്കാനാവും?

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Reserved Book Slip

Subject	Expiry
<i>pastoral course</i> 15 MAR 93 6 - JUL 93 20 JUL 93	4 SEP 1981

P.O.G. PUBLICATIONS_24

H46
Sa 58

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԳԵՂԱՐԱՅԻՆ

ԵՄՍԻՍԻՍ
ԵՄՍԻՍԻՍ

ԿՈՄՍՏԱՆՍՆԱԿԻ VI